លំហាត់ ៤.. ៩៥
លំហាត់ ៥.. ៩៨
លំហាត់ ៦.. ៩៩
លំហាត់ ៧ .... ១០១
លំហាត់ ៨...១០៣
លំហាត់ ៩.. ១០៤

مدرسة اهل البيت

សាលា
អាស្ហ់លុល-បៃត៍

សៀវភៅ ហ្វីកោះហ៍ ថ្នាក់ទី ៩

រ៉សូលុលឡោះហ៍ صلى الله عليه وآله وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "ការស្វែងរកចំណេះវិជ្ជា ជាកាតព្វកិច្ចរបស់មុស្លីមប្រុសស្រីគ្រប់រូប ។"

សិក្សាសាសនា

បញ្ជីមាតិកា

មេរៀនទី ១ - ស្វៅម៍(១) ៥
មេរៀនទី ២ - ស្វៅម៍(២) ១០
មេរៀនទី ៣ - ស្វៅម៍(៣) ១៦
មេរៀនទី ៤ - ស្វៅម៍(៤) ២១
មេរៀនទី ៥ - ស្វៅម៍(៥) ២៨
មេរៀនទី ៦ - ស្វ៍ឡាត់ អាល់-កុស្វូរ៍(១) ៣៤
មេរៀនទី ៧ - ស្វ៍ឡាត់ អាល់-កុស្វូរ៍ (២) ៤១
មេរៀនទី ៨ - ស្វ៍ឡាត់ អាល់-កុស្វូរ៍(៣) ៤៨
មេរៀនទី ៩ - តាយ៉ាំមុម(១) ៥១
មេរៀនទី ១០ - តាយ៉ាំមុម(២) ៥៧
មេរៀនទី ១១ - ស្វ៍ឡាត់ អាល់-អាយ៉ាត់ (صلاة الآيات)...... ៦៣
មេរៀនទី ១២ - ស្ឃាគីយ៉ាស់ អាល់-ស្វ៍ឡាត់(១) ៦៨
មេរៀនទី ១៣ - ស្ឃាគីយ៉ាស់ អាល់-ស្វ៍ឡាត់(២)............ ៧២
មេរៀនទី ១៤ - ស្ឃាគីយ៉ាស់ អាល់-ស្វ៍ឡាត់(៣)............ ៧៦
មេរៀនទី ១៥ - គុសល៍ ឬ គុស្វូល (ស្នានពិធីជម្រះបន្សុទ្ធ)
.... ៨០
លំហាត់ ១ .... ៩២
លំហាត់ ២ .... ៩៣
លំហាត់ ៣ .... ៩៤

ហាម ។ (ស្វ៊ហ៊ីហ្វាស្ស៍ អាល់-កាមីឡាស្ស៍)

ព្រះសាស្ដាصلى الله عليه وآله وسلمយើងបានប្រាប់យ៉ាបៀរ ប៊ិន អាប់ឌុលឡោះហ្វ៍ថា៖

"យ៉ាបៀរអើយ នេះគឺខែរ៉ម៉ាដន អ្នកណាតមអាហារក្នុងអំឡុងពេលថ្ងៃ ឈរក្នុងអំឡុងពេលយប់ ដើម្បីគោរពបូជាអល់ឡោះហ្វ៍ គ្រប់គ្រងអាការស្រេកឃ្លានរបស់ខ្លួន គ្រប់គ្រងចំណង់និងសំដីរបស់ខ្លួន អ្នកនោះនឹងឆ្លងផុតទៅដោយជ្រះអស់ពីបាប ដូចខែនេះបានឆ្លងផុតទៅដែរ ។" យ៉ាបៀរបានថា៖ "រ៉ស៊ូលុលឡោះហ្វ៍صلى الله عليه وآله وسلمអើយ នេះគឺជំហូន្មានអស្ចារ្យមែន !" រ៉ស៊ូលុលឡោះហ្វ៍صلى الله عليه وآله وسلمមានព្រះវចនៈថា៖ "លក្ខខណ្ឌសំខាន់បំផុត !" (អ៊ូស៊្ហូល អាល់-កាហ្វី ក្បាលទី ៤)

តម្លៃរបស់ខែរ៉ម៉ាដន

១. ខែរ៉ម៉ាដនជាខែដែលពិសិដ្ឋបំផុត ដែលប្រកបដោយសិរីសួស្តីក្នុងប្រក្រតិទិនអ៊ីស្លាម ។
២. ព្រះគម្ពីរគួរអានត្រូវដាក់ចុះមក ឲ្យព្រះសាស្ដាមូហ៊ាំម៉ាដ់صلى الله عليه وآله وسلمក្នុងខែនេះ ។

មេរៀនទី ១

សៅម៍ (صوم) (១)

ន័យរបស់ខែរ៉ម៉ាដន

ខែរ៉ម៉ាដនជាខែពិសិដ្ឋបំផុតក្នុងប្រក្រតិទិនអ៊ីស្លាម ហើយជាខែដែលនាំមកនូវសព្វសិរីសួស្តីផ្នែកសង្គម ផ្នែកសីលធម៌ និងផ្នែកធម៌ ។ ឌូអាអ៍ខាងក្រោមនេះឆ្លុះបញ្ចាំងនូវពរជ័យសិរីសួស្តីមួយចំនួនរបស់ខែនេះ គឺ៖

"អល់ឡោះហ្វ៍عز وجلអើយ នេះគឺខែរ៉ម៉ាដន ។ ក្នុងខែនេះឯងដែលព្រះអង្គបានចាត់បញ្ជូនគួរអានមក ជាមគ្គុទេសក៍ដឹកនាំសម្រាប់មនុស្ស ជាសញ្ញាជាក់ច្បាស់មួយសម្រាប់ញែកការពិតចេញពីវិរុទ្ធភាព ជាខែកាន់ត្រណមអាហារ ជាខែបំពេញការបួងសួង ជាខែសម្រាប់បែរមករកព្រះអង្គعز وجل និងជាខែសូមស្មារលាកំហុស ។ ជាខែអត់ឱនទោស និងអនុគ្រោះលោះលា ។ ជាខែដែលមាន "យប់ អាល់-ក្វុដ្ធ័រ" ដែលជាយប់ប្រសើរលើស ១០០០ ខែ ។ អល់ឡោះហ្វ៍អើយ សូមព្រះអង្គជូនពរជ័យសិរីសួស្តីដល់មូហ៊ាំម៉ាដ់ ព្រមទាំងបណ្ដាកូន

ថៅរបស់ព្រះអង្គផង ។ សូមព្រះអង្គឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបានទំនេរដើម្បីគោរពបូជាព្រះអង្គនិងសូត្រព្រះគម្ពីរ ។"

ក្នុងចំណោមពរជ័យសិរីសួស្តីរបស់ខែនេះមាន គ្មូរអាន យប់ឡៃឡាទុល-ក្វទ្រ៍ ការសូមស្មារលាកំហុស ការយោគយល់គ្នាទៅវិញទៅមក និងខមាទោសឲ្យគ្នា ។

យោលតាមជំនឿមុស្លីម ទង្វើនីមួយៗ ល្អក្តី អាក្រក់ក្តី មានទម្ងន់ជាងគេក្នុងខែនេះ ។ ដូច្នេះបរិច្ចាគទានជាធម៌ដ៏ប្រសើរមួយគ្រប់ពេល តែវាជាធម៌ប្រសើរលើសសព្វមួយដងក្នុងខែនេះ ។ អំពើទុច្ចរិតជាបាបគ្រប់ពេលវេលា តែវាជាបាបកាន់តែធំក្នុងខែនេះ ។ គេបានផ្តាំផ្ញើឲ្យសូត្រគួរអានពេញមួយឆ្នាំ តែសូត្រគួរអានក្នុងខែរ៉ម៉ាដ្ហនសំខាន់លើសនោះទៅទៀត ។

ព្រះសាស្តាﷺមានព្រះវចនៈថា៖ "សព្វអ្វីៗសុទ្ធតែមាននិទាឃៈរដូវរបស់វា ឯនិទាឃៈរដូវរបស់គួរអានគឺខែរ៉ម៉ាដ្ហន ។"

ពេលយប់មិអ៌្រាជ្ញ ព្រះសាស្តាﷺបានសួរអល់ឡោះហ្ជ៍عز وجلថាអ្វីទៅរង្វាន់របស់សីលត្រណមអាហារ ? អល់ឡោះហ្ជ៍عز وجلបានតបព្រះអង្គﷺថា៖

"កាន់សីលត្រណមអាហារនាំទៅរកគតិប្រាជ្ញា គតិប្រាជ្ញានាំឲ្យអ្នកយល់ដឹងសញ្ញា និងគោលដៅទាំងឡាយរបស់អញ ។ វានឹងដឹកនាំអ្នកទៅកាន់ដំណាក់ការជឿជាក់ក្នុងចិត្ត ។ ពេលណាបុគ្គលបានទៅដល់ដំណាក់ការជឿជាក់ប្រាកដ បុគ្គលនោះ ប្រុសឬស្រី នឹងមិនបារម្ភទៀតឡើយអំពីសេចក្តីសម្បូរហូរហៀរ ឬសេចក្តីអត់ឃ្លាន ។" (ប៊ីហ្ារ អាល់-អាន់វ៉ារ ប្រាឌ្ធីស្រ ៧៧)

ពេលខែរ៉ម៉ាដ្ហនមកដល់ អ៊ីម៉ាំ ស្រ៊ែនុល អាប៊ីឌីនصلوات الله عليه والسلامបានបួងសួងថា៖

"អល់ឡោះហ្ជ៍អើយ សូមព្រះអង្គជួយអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំឲ្យបានកាន់សីលត្រណមអាហារ ដោយហាមឃាត់អវយវៈអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំប្រព្រឹត្តអំពើ ដែលមិនសព្វព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ និងដោយដឹកនាំអវយវៈនោះទៅរកអំពើដែលធ្វើឲ្យព្រះអង្គទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ... កុំឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបានឮនូវសម្តីឥតខ្លឹមសារ កុំឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបានឃើញនូវអ្វីដែលធ្វើឲ្យភ្លេចព្រះអង្គ កុំឲ្យដៃអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំប្រព្រឹត្តនូវអំពើដែលព្រះអង្គបានហាម និងកុំឲ្យជើងអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ឈានទៅរកអ្វីដែលត្រូវ

កាហ្វ៌ហ្វារ៉ោះត៌្ហ (كفارة) ។

៤. កាន់សីលត្រណមអាហារសង (ក៉្ហុំដ៏្ហ قضى) ជួសអ្នកស្លាប់ជាកាតព្វកិច្ចចាំបាច់លើ កូនប្រុសបងគេ ។

៥. កាន់សីលត្រណមអាហារសង បន្ទាប់ពីបានសច្ចា (نذر) បានស្បថ (قسم) បានធ្វើ កិច្ចព្រមព្រៀង (عهد) ។

៦. កាន់សីលត្រណមអាហារដែលបានដាច់ ឬចោលដោយចេតនា ។

សីលត្រណមអាហារដោយស្ម័គ្រចិត្ត (ស៊ូណាត់្ហ)

១. រាល់ថ្ងៃរបស់ខែរ៉យ៉ាប់និងខែស្ហាក់្ហបាន ឬយ៉ាងច្រើនបំផុតដែលអាចធ្វើបាន សូម្បីបីតែមួយថ្ងៃក៏ដោយ ។

២. ថ្ងៃទី ១៣ ថ្ងៃទី ១៤ ថ្ងៃទី ១៥ រៀងរាល់ខែតាមប្រក្រតិទិនចន្ទគតិ ។

៣. ថ្ងៃណៅរុស្ហ (ថ្ងៃទី ២១ ខែមីនា) ។

៤. ពីថ្ងៃទី ៤ ដល់ ថ្ងៃទី ៩ ខែស្ហៅវ៉ាល់ ។

៥. ពីថ្ងៃទី ២៥ និងថ្ងៃទី ២៩ ខែស្ហ៊ុលក្ហក៉្ហដ្ហាស្ហ (ذو القعدة) ។

៦. ថ្ងៃព្រហស្បត៏ដំបូងនិងថ្ងៃប្រហស្បត៏ចុងក្រោយ រៀងរាល់ខែ ។ ថ្ងៃពុធដំបូងបង្អស់ក្រោយពីថ្ងៃទី ១០ រៀងរាល់ខែ ។

៣. អល់ឡោះហ្វ៍عزّ وجلទ្រង់លើកទោសឲ្យយើង បើយើងសូមខមាទោសព្រះអង្គعزّ وجل ។

៤. អល់ឡោះហ្វ៍ទ្រង់ព្រមទទួល ការសូមស្មារលាបាបទាំងឡាយដែរ ។

៥. យប់ឡៃឡាទុល-ក្ហដ្ហ៌នឹងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខែនេះ ដែលជាយប់ប្រសើរជាងយប់ធម្មតា ១០០០ ដង ។

៦. ឌួអ៊ា្ហអ៊ុ៌នានានឹងត្រូវទទួលយ៉ាងងាយៗ ឥតបញ្ហា ។

មេរៀនទី ២

សៅម៉ (صوم) (២)

មូលហេតុដែលយើងកាន់សីលត្រណមអាហារ

១. អ៊ីស្លាមបានដាក់មកលើប្រុសស្រីគ្រប់រូប ដែលគ្រប់អាយុ ឲ្យកាន់សីលត្រណមអាហារជាចាំបាច់ ។

២. ក្នុងគោលបំណងកំចាត់ សភាវគតិអាក្រក់របស់យើង និងដើម្បីធ្វើឲ្យយើងដឹងខ្លួន ថាយើងមានឆន្ទៈអាចចៀសវាងបានពីទង្វើ ដែលអាចធ្វើឲ្យការកាន់សីលត្រណមអាហារយើងទៅជាមោឃៈបាន ពេលណាយើងប្រព្រឹត្តទង្វើនីមួយ ។ សីលត្រណមអាហារពង្រឹងឆន្ទៈយើងឲ្យរឹងមាំដើម្បីទប់ទល់អំពើហ៊ារ៉ាំ អាស្រ័យហេតុនេះយើងនឹងមិនប្រព្រឹត្តបាបទេ ។

៣. បង្កើតនូវសាមគ្គីភាពរវាងអ្នកនិងអ្នកជិតខាងអ្នក ។ ក្នុងពេលដែលអ្នកកាន់សីលត្រណមអាហារ អ្នកដឹងថាមាន

អ្នកឯទៀតកាន់សីលត្រណមអាហារដែរ នៅក្បែរអ្នក ។ ពេលអ្នកផ្តាច់សីលត្រណមអាហារ(អ៊ីហ្វតារ) អ្នកឯទៀតធ្វើដូច្នេះដែរ ។ ដូច្នេះវាធ្វើមាននូវស្មារតីភាតរភាព ។

៤. ពេលណាអ្នកឃ្លាន ពេលនោះអ្នកដឹងថាជនទ័លក្រទ្រាំឃ្លានប៉ុណ្ណាខ្លះព្រោះតែ មិនអាចរកចំណីបានរៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយសីលត្រណមអាហាររបស់អ្នកជម្រុញឲ្យអ្នករិះគិតថាត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីពួកគេនោះ ។ តែគួរឲ្យស្តាយយើងតែងតែភ្លេច ខ្លួនពាក់ព័ន្ធនឹងអាការស្រេកឃ្លានរបស់យើងក្នុងពេលអ៊ីហ្វតារ ពេលដែលយើងហូបច្រើនដើម្បីជួសត្រណមអាហារយើង ។ ដូច្នេះហើយបានជាព្រះសាស្តាយើងﷺបានផ្តែផ្តាំឲ្យយើងហូប ដើម្បីតែបំបាត់អាការឃ្លាន កុំឲ្យលើសពីនោះ ។

សីលត្រណមអាហារចាំបាច់ (វ៉ាយ៊ីប)

១. កាន់សីលត្រណមអាហារក្នុងខែរ៉ម៉ាដូន ។

២. កាន់សីលត្រណមអាហារសង (ក៏ដ៏ قضى) ខែរ៉ម៉ាដូន ។

៣. កាន់សីលត្រណមអាហារចាំបាច់ ដោយសារ

មេរៀនទី ៣

ស៊ៅម៍ (صوم) (៣)

អ្វីដែលធ្វើឲ្យសីលត្រណមអាហារមោឃៈ បើធ្វើដោយចេតនា

១. ស៊ី និង ផឹក ។
២. លើកដាក់លើអល់ឡោះហ្វ៍ﷻនូវអ្វីដែលមិនពិត លើព្រះសាស្ដាﷺព្រះអង្គﷻ និងលើព្រះឧត្តរាធិការីعليهم السلامរបស់ព្រះសាស្ដាﷺ ។
៣. បណ្ដោយឲ្យធូលីហុយចូលដល់ក្នុងបំពង់ក ។
៤. មុជក្បាលលិចអស់ទៅក្នុងទឹក ។
៥. មិនបានងូតទឹកគុសល៍ (ឬ គុស្សូល) វ៉ាយ៉ីបមុនអាស្ហាន* ។

*នៅក្នុងសភាពមិនបរិសុទ្ធដោយចេតនា ពេលមានយ៉ាណាបាស្ញ់ ហៃដ្ធ៍ ឬ និហ្វាស រហូតដល់ពេលស្វ៍ឡាត់ហ្វាជ់រ៍ (ស្វុបហ៍ ស្វ៍ឌិក្ន) ក្នុងខែរ៉ម៉ាដ្ធន ឬ ពេល

៧. ពីថ្ងៃទី ១ ដល់ថ្ងៃទី ៩ ខែស្ឌុល-ហ្ចិជ្ជយ៉ាស្ញ់ (ذو الحجة) ។
៨. ពីថ្ងៃទី ១៨ ខែស្ឌុល-ហ្ចិជ្ជយ៉ាស្ញ់ - អ៊ៃដ្ធ៍ អាល់-ក៏ឌៀរ ។
៩. ថ្ងៃទី ២៤ ខែស្ឌុល-ហ្ចិជ្ជយ៉ាស្ញ់ - អ៊ៃដ្ធ៍ អាល់-មូបាហ្វាឡាស្ញ់ ។
១០. ថ្ងៃទី ១ ថ្ងៃទី ៣ ថ្ងៃទី ៧ ខែមូហ្ចាររ៉ម ។
១១. ថ្ងៃទី ១៧ ខែ រ៉ប៊ីអ៊ុ៍ អាល់-អៅវ៉ាល់ (ربيع الأول) - បុណ្យកំណើតព្រះសាស្ដាﷺយើង ។
១២. ថ្ងៃទី ១៥ ខែយ៉ាម៉ាឌី អាល់-អៅវ៉ាល់ (جمادى الأول) ។
១៣. ថ្ងៃទី ២៧ ខែរ៉យ៉ាប់ - ថ្ងៃដែលអល់ឡោះហ្វ៍ﷻបានជ្រើសរើសព្រះសាស្ដាﷺ (بعثة) ។

អាចកាន់សីលត្រណមអាហារថ្ងៃផ្សេងៗទៀត ក្នុងឆ្នាំបានលើកលែងតែថ្ងៃ ដែលត្រូវហាមកាន់សីលត្រណមអាហារ ។ ថ្ងៃដែលត្រូវហាមនោះមានដូចតទៅគឺៈ

ហាមកាន់សីលត្រណមអាហារ (ហ្ចារ៉ាំ)

១. អ៊ីដ្ធ អ៊ុល-ហ្វីត្ធរី (عيد الفطر) ។
២. អ៊ីដ្ធ អ៊ុល អាដ្ធ៍ហ្ចា (عيد الأضحى)
៣. កាន់សីលត្រណមអាហារក្នុងពេលឈឺ ។

ការកាន់សីលត្រណមអាហារដែលគួរឲ្យស្អប់ (ម៉ាក់រុះហ្វ៍)

គេមិនផ្ដាំឲ្យកាន់សីលត្រណមអាហារក្នុងថ្ងៃទី ១០ ខែមូហ្ហាររ៉មទេ (ត្រូវនឹងថ្ងៃ អាស៊ូរ៉អ៊ កعاشوراء) ។

លក្ខខណ្ឌដើម្បីកាន់សីលត្រណមអាហារ

១. មានសតិអារម្មណ៍គ្រប់គ្រាន់ ។
២. ជាមុសល្លីម ឬ ប្រតិបត្តិតាមច្បាប់អ៊ីស្លាម ។
៣. ស្ត្រីត្រូវផុតពីរដូវខែ (ហៃ្ហដ៏ حيض និង នីហ្វាស نفاس) ពេញមួយថ្ងៃ ។
៤. មិនប្រថុយធ្លាក់ខ្លួនឈឺ ដោយសារសីលត្រណមអាហារទេ ។
៥. មិនមែនជាអ្នកធ្វើដំណើរទេ ។

ស្ងៅម៍ជាទង្វើដែលឆ្លុះបញ្ចាំង នូវសេចក្ដីគោរពបូជា ។ គោលដៅរបស់វា គឺចៀសវាងប្រព្រឹត្តអំពើដែលត្រូវហាម ដើម្បីសព្វព្រះហឫទ័យអល់ឡោះហ្វ៍ﷻ ដោយស្ដាប់បង្គាប់ព្រះអង្គﷻ ។

អ្វីដែលសំខាន់បំផុតគឺបំណង (នៀត) ។ មិនចាំបាច់ថាឮៗទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែពេលអ្នកកាន់សីលត្រណមអាហារ អ្នកត្រូវតែចងចាំថាអ្នកធ្វើនេះ ដើម្បីសព្វព្រះហឫទ័យអល់ឡោះហ្វ៍ﷻ (គួរបាតាន់ អ៊ីលឡុលឡោះហ្វ៍) ។ អាចនៀតសម្រាប់មួយខែពេញតែម្ដងក៏បានពីយប់មុនថ្ងៃដំបូងខែរ៉ម៉ាដូន ឬនៀតដាច់ឡែកពីយប់មុនថ្ងៃនីមួយៗ រៀងរាល់ថ្ងៃ ។ បើអ្នកជ្រើសរើសយករបៀបនៀតដំបូង ហើយបើអ្នកខានកាន់សីលត្រណមអាហារមួយថ្ងៃ អ្នកត្រូវនៀតឡើងវិញសាថ្មី ។

សីលត្រណមអាហារចាប់ផ្ដើមពេលស្វ៏ឡាត់ស៊ុបហ៊ ដែលហៅថា ស៊ុបហ៊ ស្វ៏ឌិក្ក ឬ ហ្វាច់រ៍ ។ ចប់នៅពេលស្វ៏ឡាត់ម៉ាក់រីប ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្រោយថ្ងៃលិចបន្តិច ។

ក្រោយ ។

កق៏ដض៏ខែរម៉ាដضន ។

៦. ចង្អោរ ។
៧. រួមភេទ ។
៨. ប្រព្រឹត្តអ្វីមួយដែលបណ្ដាលឲ្យចេញទឹកកាម ។

អ្វីដែលត្រូវចៀសវាងក្នុងពេលកាន់សីលត្រណមអាហារ

១. បន្តក់វត្ថុរាវក្នុងភ្នែក ដែលអ្នកអាចស្គាល់រសជាតិឬក្លិនបានក្នុងបំពង់ក ។
២. ធ្វើអ្វីមួយដែលអាចធ្វើឲ្យអ្នកអន់ថយកម្លាំងកាយ ។
៣. ទុកសំពត់ទទឹកលើខ្លួនដើម្បីរក្សាអាការត្រជាក់ ។
៤. ហិតក្លិនក្រអូបរបស់រុក្ខជាតិឬផ្កា ។
៥. ដកធ្មេញ អំពើផ្សេងៗដែលបណ្ដាលឲ្យចេញឈាម ។
៦. ប្រើច្រាសទទឹកដុសធ្មេញ ។
៧. ដាក់ទឹកក្នុងមាត់ ឬ ខ្ពុរមាត់ឥតចាំបាច់ ។

ទង្វើទាំង ៧ នេះមិនធ្វើឲ្យសីលត្រណមអាហាររបស់អ្នកមោឃៈទេបើអ្នកធ្វើ តែគប្បីចៀសវាង ។

បុគ្គលដែលរួចខ្លួនពីការកាន់សីលត្រណមអាហារ

មានពីរប្រភេទ គឺះ

ក) អ្នកដែលមិនកាន់សីលត្រណមអាហារហើយមិនក៏ដ្ឋ ។
ខ) អ្នកដែលក៏ដ្ឋនៅពេលក្រោយពេលខែរ៉ម៉ាដូនផុត ។

១. បុរសនិងស្ត្រីដែលមិនមានសមត្ថភាព កាន់សីលត្រណមអាហារបានព្រោះមានវ័យជរា រួចខ្លួនពីការកាន់សីលត្រណមអាហារទាំងស្រុង ។ មិនបាច់ក៏ដ្ឋនៅពេលក្រោយទេ ។

២. មនុស្សជរាដែលពិបាកខ្លាំង ក្នុងការកាន់សីលត្រណមអាហារ ត្រូវរួចខ្លួនដែរតែ ត្រូវ "សង" (ហ្វីដ្ឋយ៉ាស់ الفدية) ទៅលើជនក្រីក្រនិងជនទ័លក្រខ្លាំង នូវមួយចំនួនភោជនាហារ (ប្រមាណ ៣/៤ គីឡូក្រាម) ជួសត្រណមអាហារនីមួយៗ ។ យកល្អឲ្យបរិច្ចាគស្រូវសាលី ឬស្រូវស្រងៃ ។

៣. បុគ្គលដែលមិនអាចទ្រាំអាការស្រេកទឹកបាន ព្រោះតែមានជម្ងឺ ត្រូវរួចផុតពីការកាន់សីលត្រណមអាហារ ។ ក៏ប៉ុន្តែ អាស្រ័យលើមូលហេតុពិសិដ្ឋរបស់ខែនេះ បុគ្គលនោះមិនត្រូវរម្ងាប់អាការស្រេកទឹកនោះ ទាល់តែបាត់ស្រេកទេ ។ បុគ្គលនេះត្រូវបង់ហ្វីដ្ឋយ៉ាស់ជួសត្រណមនីមួយដែលបានខាន ហើយត្រូវក៏ដ្ឋពេលជាពីជម្ងឺ ។

៤. ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះជិតសម្រាលហើយ មិនកាន់សីលត្រណមអាហារទេ បើសីលត្រណមនេះធ្វើឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់កូនក្នុងពោះឬដល់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ ។ ត្រូវបង់ហ្វីដ្ឋយ៉ាស់ជួសសីលត្រណម ហើយក៏ដ្ឋនៅពេលក្រោយ ។

៥. ម្តាយដែលបំបៅកូនមិនកាន់សីលត្រណមអាហារទេ បើខ្លាចខ្វះទឹកដោះឲ្យកូនបៅ ។ ត្រូវសងហ្វីដ្ឋយ៉ាស់ជួសត្រណមអាហារនីមួយៗដែលខ្លួនខាន ហើយត្រូវក៏ដ្ឋនៅពេលក្រោយ ។

៦. ស្ត្រីដែលនៅក្នុងរយៈពេលរដូវខែ មិនកាន់សីលត្រណមអាហារទេ ។ ការពិត គេហាមស្ត្រីកាន់សីលត្រណមអាហារក្នុងរយៈពេលមានរដូវខែ ។ ត្រូវក៏ដ្ឋនៅពេល

៤. ប្រសិនបើអ្នកណាផ្តាច់ត្រណម ដោយមិនអាចចៀសវាងបាន អ្នកនោះត្រូវកាន់សីលត្រណមក៏ដ្ហ៍ ។

៥. ប្រសិនបើអ្នកណា "ឡប់ស្មារតី" រួចហើយមានស្មារតីគ្រប់គ្រាន់វិញ អ្នកនោះមិនចាំបាច់កាន់សីលត្រណមក៏ដ្ហ៍ជួសត្រណមដែលខ្លួនបានអាក់ខាន ក្នុងពេលមានជម្ងឺនោះទេ ។

៦. ពេលណាអ្នកកាហ្វៀរទៅជាមុស្លីម ពេលនោះអ្នកកាហ្វៀរនោះ មិនចាំបាច់ជួសសីលត្រណមអាហារដែលខ្លួនបានអាក់ខាន កាលពីខ្លួនបាននៅជាកាហ្វៀរនោះទេ ។ ក៏ប៉ន្តែ បើមុស្លីមណាបានផ្លាស់ប្តូរជំនឿ ទៅកាន់សាសនាផ្សេង បន្ទាប់មកបានត្រឡប់មកជាមុស្លីមវិញ អ្នកនោះត្រូវធ្វើក៏ដ្ហ៍ត្រណមទាំងអស់ដែលខ្លួនបានអាក់ខាន ក្នុងពេលដែលខ្លួនមិនមែនមុស្លីមនោះ ។

៧. ប្រសិនបើអ្នកណាផ្តាច់សីលត្រណមដោយបង្ខំ ពោលគឺ អ្នកនោះត្រូវផ្តាច់ត្រណមពីព្រោះជីវិតខ្លួនស្ថិតនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ ដោយសារពួកកាហ្វៀរដែលនៅជុំវិញ

មេរៀនទី ៤

សៅម៍ (صوم) (៤)

កាហ្វ់ហ្វារ៉ោះត៍ (كفارة)

ស៊ី ផឹក ឬប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយដោយចេតនាដែលធ្វើឲ្យសីលត្រណមអាហារមោឃៈ ដោយគ្មានមូលហេតុក្នុងខែពិសិដ្ឋរ៉ម៉ាដូន ជាបាបធំមួយ ។

បុគ្គលណាមិនកាន់សីលត្រណមអាហារ ដោយចេតនា បុគ្គលនោះត្រូវកាន់សីលត្រណមអាហារក៏ដ្ហ៍ និងសងកាហ្វ់ហ្វារ៉ោះត៍ ។ កាហ្វ់ហ្វារ៉ោះត៍សីលត្រណមអាហារ គឺៈ

ក) លែងទាសៈម្នាក់ ។
ខ) ឬ កាន់សីលត្រណមអាហារ ៦០ ថ្ងៃ ។
គ) ឬ ឲ្យអាហារដល់ជនក្រីក្រ ៦០ នាក់ ។

បើអ្នកជ្រើសរើសយកកាន់សីលត្រណមអាហារ ២ ខែ អ្នក

គប្បីកាន់សីលត្រណមអាហារ ៣១ ថ្ងៃជាប់ៗគ្នា បន្ទាប់មកអ្នកអាចកាន់សីលត្រណមអាហារ ២៩ ថ្ងៃដែលនៅសល់នោះ បានតាមសមត្ថភាពអ្នក ។ ក៏ប៉ុន្តែអ្នកមិនត្រូវចាប់ផ្តើមក្នុងអំឡុងពេលកាន់ត្រណម កាហ្វ៉ហ្វារ៉ោះត៍ ៣១ ថ្ងៃនោះទេ បើអ្នកដឹងច្បាស់ថាក្នុងអំឡុងពេល ៣១ ថ្ងៃជាប់ៗគ្នានោះនឹងមានថ្ងៃណាមួយ ដែលគេហាមកាន់ព្រណម (ហ៉ារ៉ាំ) ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកមិនត្រូវចាប់ផ្តើមកាន់ត្រណមកាហ្វ៉ហ្វារ៉ោះត៍នៅដើមខែស្ស៊ុល-ហ៊ុិច្ចយ៉ាស់ (ذو الحجة) ទេ ព្រោះថ្ងៃទី ១០ ខែស្ស៊ុល-ហ៊ុិច្ចយ៉ាស់ (អ៊ីដ្ អ៊ុល អាដ្ហ៉ា عيد الأضحى) គេហាមកាន់ត្រណម ។

បើអ្នកជ្រើសរើសយក ឲ្យអាហារដល់ជនក្រីក្រ ៦០ នាក់ អ្នកត្រូវបរិច្ចាគឲ្យគ្រប់ចំនួន អាហារសម្រាប់មួយពេលពេញជាស្រូវសាលី ឬជាស្រូវស្រងែ ឬជាបាយ (ឬ នំបុ័ង) ។

ប្រសិនបើបុគ្គលណាផ្តាច់សីលត្រណមអាហារ ដោយប្រព្រឹត្តអំពើដែលត្រូវហាម ដូចជាផឹកស្រា ទម្លាក់ពាក្យមិនពិតទៅលើអល់ឡោះហ៍عز وجل លើព្រះសាស្តាصلى الله عليه وآله وسلمព្រះអង្គعز وجل លើម៉ាក់ស្សូមីនعليهم السلام បុគ្គលនោះត្រូវសងកាហ្វ៉ហ្វារ៉ោះត៍ទាំង ៣ ប្រភេទ ។

ច្បាប់(ហ៊ូកុម)កាន់សីលត្រណមអាហារក៏ដ៏

១. ក្នុងករណីដែលអ្នកត្រូវងូតទឹកគុសល៍ (គុស៊្វល) មុនអាស្សានស្វ៊ឡាត់ហ្វាច់រ៍ តែអ្នកមិនបានធ្វើ ពេលដែលអ្នកភ្ជាក់ពីដំណេកមួយដងក្នុងចន្លោះពេលនោះ អ្នកត្រូវកាន់សីលត្រណមក៏ដ៏ ។ តែបើអ្នកភ្ញាក់ពីដំណេកលើកទីពីរក្នុងចន្លោះពេលនោះ ហើយនៅតែមិនងូតទឹកគុស៊្វល អ្នកត្រូវកាន់សីលត្រណមក៏ដ៏ ហើយសងកាហ្វ៉ហ្វារ៉ោះត៍ផង ។

២. ប្រសិនបើអ្នកណាធ្វើអ្វីមួយ ដែលបណ្តាលឲ្យដាច់ត្រណម ដោយមិនដឹងម៉ោងស្វ៊ឡាត់ តែក្រោយមកបានដឹងថា ម៉ោងស្វ៊ឡាត់ហ្វាច់រ៍បានចាប់ផ្តើមហើយ អ្នកនោះត្រូវក៏ដ៏ត្រណមនេះ ។ ដូចគ្នាដែរ ប្រសិនបើអ្នកនោះផ្តាច់ត្រណមដោយគិតថាដល់ម៉ោងហើយ តែក្រោយមកបានដឹងថាភាន់ច្រឡំ ។

៣. ប្រសិនបើអ្នកណាដាក់ទឹកក្នុងមាត់ដើម្បីឲ្យត្រជាក់ ឬគ្មានមូលហេតុផ្សេង ហើយបានលេបទឹកនេះដោយអចេតនា អ្នកនោះត្រូវកាន់សីលត្រណមក៏ដ៏ ។

មេរៀនទី ៥

ស៊ោម៍ (صوم) (៥)

ច្បាប់(ហ៊ួកុម)ដែលត្រូវអនុវត្តិតាមក្នុងពេលធ្វើដំណើរ

១. ធ្វើដំណើរមានន័យថា ទៅដល់ព្រំប្រទល់ក្រៅរបស់ស្រុកឬភូមិ ទៅកាន់ទីដៅដែលមានចម្ងាយមិនតិចជាង ៤៥ គីឡូម៉ែត្រ ។ ថ្ងៃដែលអ្នកចង់ធ្វើដំណើរ អ្នកនឹងមិនដាច់ត្រណមនៅឯផ្ទះអ្នកឬនៅក្នុងស្រុកអ្នកទេ តែនៅពេលដែលអ្នកបានចេញផុតពីព្រំដែនស្រុក ដែលអ្នករស់នៅ ។

២. អ្នកមិនត្រូវទុកត្រណមអាហារនៅឯកន្លែង ដែលអ្នកបំពេញស្ឡ៊ឡាត្ទ៍ អាល់-កូស្ស៊រ៍ (ស្ឡ៊ឡាត្ទ៍អ្នកដំណើរ) ទេ ។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដំណើរទៅកាន់កន្លែងណាមួយ ដែលអ្នកចង់ស្នាក់នៅតិចជាង ១០ ថ្ងៃ អ្នកនឹងបំពេញស្ឡ៊ឡាត្ទ៍អាល់-កូស្ស៊រ៍ (ស្ឡ៊ឡាត្ទ៍អ្នកដំណើរ) សម្រាប់ស្ឡ៊ឡាត្ទ៍ ៤ រ៉ក់អ៊ាត្ទ៍ ហើយអ្នកមិនកាន់សីលត្រណម

ខ្លួន អ្នកនោះត្រូវធ្វើក៏ដ្ហ៍ត្រណមណាដែលខ្លួនបានអាក់ខាន ។

៨. ប្រសិនបើអ្នកណាមិនអាចកាន់សីលត្រណម ជាប់បានក្នុងខែរ៉ម៉ាដ្ហនដោយសមហេតុផល ឧទាហរណ៍ ដោយសារមូលហេតុសុខភាព អ្នកនោះត្រូវសងវិញ ដោយកាន់សីលត្រណមក៏ដ្ហ៍ ពេលណាខែរ៉ម៉ាដ្ហនចប់ តែឲ្យបានមុនខែរ៉ម៉ាដ្ហនថ្មី (គឺមុនឆ្នាំក្រោយ) ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើអ្នកនោះមិនអាចធ្វើសងបានមុនឆ្នាំមុខទេ អ្នកនោះត្រូវផ្តល់អាហារ (៣/៤ គីឡូក្រាម) ដល់ជនក្រីក្រម្នាក់ សម្រាប់រាល់ត្រណម (គឺសម្រាប់ចំនួនថ្ងៃ) ដែលខ្លួនបានអាក់ខាន ។ ក្រោយពីនេះទើបអ្នកនោះអាចធ្វើក៏ដ្ហ៍សីលត្រណមបាននៅពេលណាក៏បាន ។

៩. ប្រសិនបើអ្នកណា មិនកាន់សីលត្រណមអាហារទេក្នុងខែរ៉ម៉ាដ្ហន ដោយមូលហេតុសុខភាព ឬមូលហេតុណាមួយផ្សេងដែលសមហេតុផល ហើយក៏បានស្លាប់មុនចប់ខែរ៉ម៉ាដ្ហន មិនចាំបាច់កាន់សីលត្រណមក៏ដ្ហ៍ឲ្យអ្នកនោះទេ ។

១០. អ្នកដែលកាន់សីលត្រណមអាហារក៏ដ្ហ៍ខែរ៉ម៉ាដ្ហន អាច

ផ្ដាច់ត្រណមមុនពេលស្ទ៊ិស្វរ៍បាន (ដោយមិនបាច់សង កាហ្វ៉ហ្វារ៉េះត៍្វ) ។

១១. ប្រសិនបើអ្នកណាកាន់សីលត្រណមអាហារក្ទ៊ីដ៍្ម ឲ្យអ្នកស្លាប់ យកល្អកុំឲ្យអ្នកនោះផ្ដាច់ត្រណមក្រោយពេលស្ទ៊ិស្វរ៍ ។

១២. ក្រោយពីអ្នកណាម្នាក់ស្លាប់ កូនប្រុសបងគេរបស់អ្នកនោះគប្បីកាន់សីលត្រណមអាហារក្ទ៊ីដ៍្មឲ្យអ្នកនោះ ។

១៣. ប្រសិនបើឪពុក មិនបានកាន់សីលត្រណមអាហាររ៉ាឃ្ជីប ផ្សេងពីសីលត្រណមអាហារខៃរ៉ម៉ាដ្ហូនឧទាហរណ៍សីលត្រណមអាហារ ដែលត្រូវធ្វើចំពោះការសច្ចា កូនប្រុសបងគេរបស់អ្នកនោះត្រូវកាន់សីលត្រណមអាហារក្ទ៊ីដ៍្មជួសអ្នកនោះ ។ ប្រសិនបើឪពុកបានទទួលប្រាក់ឈ្នួល ដើម្បីកាន់សីលត្រណមអាហារក្ទ៊ីដ៍្មឲ្យអ្នកណាម្នាក់ហើយខានធ្វើទៅវិញ កូនប្រុសបងគេ មិនចាំបាច់កាន់សីលត្រណមអាហារនោះទេ ។

១៤. ប្រសិនបើអ្នកណាមានជម្ងឺច្រើនឆ្នាំហើយ ក្រោយពី

បានជាវិញ អ្នកនោះត្រូវកាន់សីលត្រណមអាហារទាំងអស់ក្ទ៊ីដ៍្មសម្រាប់ឆ្នាំដែលបានកន្លងទៅ ហើយផ្ដល់អាហារ (៣/៤ គីឡូក្រាម) ដល់ជនក្រីក្រម្នាក់សងរាល់សីលត្រណម (គឺសងចំនួនថ្ងៃ) ដែលបានអាក់ខាន ។

បង្អស់ មិនចាប់ផ្តើមដោយផ្អែកលើខែថ្មីដែលមើលមិនឃើញនោះទេ ។ តាមធម្មតាគេមើលឃើញចំណិតខែលើមេឃប៉ែកខាងលិច បន្ទាប់ពីថ្ងៃលិច ក្នុងយប់ទីមួយឬក្នុងយប់ទីពីរក្រោយដំណាក់កាលខែថ្មី ។ ការមើលឃើញអាស្រ័យលើអាយុកាលរបស់ចំណិតខែ លើពេលវេលាក្នុងចន្លោះថ្ងៃលិចនិងខែលិច និងអាស្រ័យលើចម្ងាយមុមរវាងថ្ងៃនិងខែ ។

ចូរកុំច្រឡំខែថ្មីជាមួយចំណិតខែស្តើង ដែលគេអាចមើលឃើញនោះ ។ យើងត្រូវដឹងថាចំណិតខែដែលលេចឡើងក្រោយខែដែលមាន ៣០ ថ្ងៃនៃប្រក្រតិទិនចន្ទគតិបានកន្លងផុតទៅនោះ ព្រោះគេមើលឃើញចំណិតខែនេះធំជាងហើយរះយូរជាងចំណិតខែដែលលេចឡើង ក្រោយខែដែលមាន ២៩ ថ្ងៃ ។

គេកំណត់ថ្ងៃដំបូងរបស់ខែដូចតទៅ គឺ៖

១. បើអ្នកណាម្នាក់មើលឃើញខែដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ។

២. បើអ្នកណាម្នាក់អះអាងបញ្ជាក់ ថាខ្លួនបានមើលឃើញខែ ហើយសម្តីរបស់អ្នកនេះស្របតាមម្នាក់ទៀត ដូចអ្វីៗ

អាហារទេ ។ អ្នកនឹងក្ស័ដ្ធនៅពេលក្រោយ ។

៣. អ្នកណាដែលមានមុខរបរ តម្រូវឲ្យធ្វើដំណើរ (ឧទាហរណ៍ អ្នកបើកបររថយន្ត យន្តហោះ អ្នកបម្រើតាមរថយន្ត ឬយន្តហោះ) ឬ អ្នកដែលធ្វើដំណើរក្នុងគោលបំណងប្រព្រឹត្តអំពើដែលត្រូវហាម (គឺធ្វើអំពើបាប) ត្រូវតែកាន់សីលត្រណមអាហារក្នុងពេលធ្វើដំណើរ ហើយបំពេញស្វ័ឡាត់តាមធម្មតា (មិនឲ្យបំពេញស្វ័ឡាត់អាល់-ក្វស្វ៍រទេ) ។

៤. គេអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើដំណើរក្នុងគោលបំណងគេចវេះ កាន់សីលត្រណមអាហារ តែគប្បីចៀសវាង ។

៥. ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដំណើរពីផ្ទះអ្នក ក្រោយពេលស៊្មុស្វ៍រ អ្នកត្រូវកាន់សីលត្រណមអាហារលុះចប់ ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើអ្នកចាកចេញពីផ្ទះមុនពេលស៊្មុស្វ៍រ អ្នកកុំកាន់សីលត្រណមអាហារ ។

៦. ថ្ងៃដែលអ្នកត្រឡប់មកវិញ បើអ្នកមកដល់ព្រំប្រទល់ស្រុកដែលអ្នករស់នៅមុនពេលស៊្មុស្វ៍រ ហើយអ្នកមិនបានធ្វើអ្វីមួយ ដែលបណ្តាលឲ្យត្រណមអ្នកដាច់ទេ អ្នក

ត្រូវទុកត្រណមនេះសម្រាប់ថ្ងៃនេះ (គឺធ្វើឲ្យចប់)។ បើអ្នកមកដល់ព្រំប្រទល់ស្រុកដែលអ្នករស់នៅ ក្រោយពេលស្មុំស្វរ៍ អ្នកកុំកាន់ត្រណមអាហារ ហើយអ្នកធ្វើក៏ដ្ឋ៍ក្រោយខែរ៉ម៉ាដ្ធន ។

៧. ប្រសិនបើអ្នកណាចង់កាន់ សីលត្រណមអាហារសូណាត់ថ្ងៃណាមួយ ថ្ងៃនោះអ្នកនោះត្រូវធ្វើដំណើរ អ្នកនោះអាចកាន់សីលត្រណមអាហារបាន ព្រោះអ្នកនោះបានប៉ងថានឹងកាន់សីលត្រណម ថ្ងៃនោះជាពិសេស ។ ប្រើច្បាប់នេះបានដែរសម្រាប់អ្នកណាដែលបានប៉ងនឹងកាន់ត្រណម ដោយកំណត់ថ្ងៃណាមួយយ៉ាងច្បាស់លាស់ទោះបីអ្នកនោះធ្វើដំណើរ ឬមិនធ្វើដំណើរក៏ដោយក្នុងថ្ងៃនោះ ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាប៉ងកាន់សីលត្រណមអាហារតែមិនបានកំណត់ថ្ងៃទេ អ្នកនោះមិនអាចកាន់សីលត្រណមបានទេ បើអ្នកនោះធ្វើដំណើរក្នុងថ្ងៃនោះ ។

៨. អ្នកធ្វើដំណើរអាចកាន់សីលត្រណមអាហារ នៅឯម៉ាឌីណាសូអស់ ៣ ថ្ងៃបាន ប្រសិនបើអ្នកនោះមានគោលបំណង ចង់សម្រេចសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ខ្លួន ។ ក្នុងករណីនេះ គប្បីកាន់ត្រណមថ្ងៃពុធ ព្រហស្បតិ៍ និង

សុក្រ ។

៩. ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដំណើរណា បានដឹងនៅក្នុងពេលថ្ងៃថាអ្នកធ្វើដំណើរ មិនមានសិទ្ធិកាន់សីលត្រណមអាហារទេនោះ សីលត្រណមអាហាររបស់អ្នកនោះទៅជាមោឃៈ ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើអ្នកនោះបានដឹងក្រោយពីថ្ងៃលិច សីលត្រណមអាហាររបស់អ្នកនោះមិនខូចទេ ។

ពេលមើលឃើញខែ

ខែថ្មី

ពេលណាខែទៀបនឹងនៅក្នុងចន្លោះផែនដីនិងថ្ងៃ ពេលនោះគេរាប់ពេលនេះថាជាដំណាក់កាលរបស់ខែថ្មី ។ ពេលនេះខាងងងឹតរបស់ខែបែរមករកផែនដី ។ ហេតុនេះឯងបានជាគេមើលមិនឃើញខែថ្មី ។ ថ្ងៃនិងម៉ោងរបស់ខែថ្មីដែលគេមើលមិនឃើញនេះមានចារនៅក្នុងកាសែត និងប្រក្រតិទិនជាធម្មតា ។

ខែអ៊ីស្លាមចាប់ផ្តើម នៅពេលមើលឃើញចំណិតខែដំបូង

របរខ្លួននោះទេ ។

លក្ខខណ្ឌ(២)

១. ចម្ងាយផ្លូវ(ទៅ-មក)មិនត្រូវតិចជាង ៤៥ គីឡូម៉ែត្រទេ ។

ក) បើចម្ងាយសរុបរបស់ការធ្វើដំណើរទៅនិងមកមាន ៤៥ គីឡូម៉ែត្រ អ្នកធ្វើដំណើរត្រូវបង្រួញស្វ៍ឡាត្ទ៎ ទោះបីការដើរផ្លូវ (ទៅ ឬ មក) នោះតិចជាង ២២ គីឡូម៉ែត្រក៏ដោយ ។ ដូច្នេះ បើដំណើរផ្លូវទៅមាន ១៩ គីឡូម៉ែត្រ ឯដំណើរផ្លូវមកវិញមាន ២៦ គីឡូម៉ែត្រ ឬ ផ្ទុយគ្នា អ្នកធ្វើដំណើរត្រូវបង្រួញស្វ៍ឡាត្ទ៎ (ពោលគឺ ២ រ៉ក់អ៊ាត្ទ៎ដែលតាមធម្មតា ៤ រ៉ក់អ៊ាត្ទ៎) ។

ខ) បើអ្នកអាឌីល (គឺអ្នកត្រឹមត្រូវ) ឬ អ្នកដែលគេទុកចិត្តប្រាប់អ្នកធ្វើដំណើរថា ដំណើរផ្លូវរបស់គាត់នោះសរុបមានចម្ងាយស្មើនឹង ៤៥ គីឡូម៉ែត្រ អ្នកដំណើរត្រូវបង្រួញស្វ៍ឡាត្ទ៎ បើខ្លួនគិតថាស័ក្តិសមមែន ។

គ) បើអ្នកណាមិនប្រាកដអំពីចម្ងាយ (៤៥ គ.ម) ទេ អ្នក

ផ្សេងៗទៀតដែរដែលស្របតាមម្នាក់នេះ ។

៣. បើមានមនុស្សតែពីរនាក់បានអះអាង ថាបានមើលឃើញខែ ថ្ងៃដំបូងរបស់ខែនឹងមិនត្រូវទទួលយកបានទេ ប្រសិនបើមនុស្សទាំងពីរនាក់នេះមិនស្របមតិគ្នាក្នុងការរៀបរាប់អំពីការមើលឃើញខែនោះ ។

៤. ចាប់ពីខ្នើតរបស់ខែស្ហាក្ទ៍បានទៅ បើ ៣០ ថ្ងៃបានកន្លងទៅហើយ គេកំណត់ថ្ងៃដំបូងរបស់ខែរ៉ម៉ាដ្ហនបានហើយ ។ ចាប់ពីថ្ងៃទីមួយខែរ៉ម៉ាដ្ហនទៅ បើ ៣០ ថ្ងៃបានកន្លងផុតទៅហើយ គេកំណត់ថ្ងៃដំបូងរបស់ខែស្ហាវ៉ាល់បានហើយ ។

ទោះបីខែរះយ៉ាងខ្ពស់នៅលើមេឃ ឬ កម្រលិចក៏ដោយ វាមិនមែនជាភ័ស្តុតាង បញ្ជាក់ថាខែនេះបានលេចឡើងហើយកាលពីម្សិលមិញនោះទេ ។ ដូចគ្នាដែរ ប្រសិនបើខែបាំងឆត្រ (មានរង្វង់ពន្លឺមូលនៅជុំវិញខែ) មិនមានន័យថាខែថ្មីបានលេចឡើងហើយកាលពីយប់ម្សិលនោះទេ ។

មេរៀនទី ៦

ស្វ៏ឡាត់ អាល់-កូស្ស៊ូរ(១)

ស្វ៏ឡាត់ទាំង ១៧ រ៉ក់អ៊ាត់ត្រូវបង្រួញបែបណា

មាន ១៧ រ៉ក់អ៊ាត់ក្នុងស្វ៏ឡាត់វ៉ាយ៊ីបប្រចាំថ្ងៃ គឺ៖

ហ្វាច់រ៍(២) ស៊ូហ៊ុរ(៤) អ៊ាស្វ័រ(៤) ម៉ាក់រីប(៣) អ៊ីស្ហាអ៍(៤) ។

ប៉ុន្តែ អ្នកធ្វើដំណើរនឹងបំពេញស្វ៏ឡាត់តែ ១១ រ៉ក់អ៊ាត់ទេ ។ ស្វ៏ឡាត់ហ្វាច់រ៍(២)និង ម៉ាក់រីប(៣) មិនផ្លាស់ប្តូរទេ តែស្វ៏ឡាត់ស៊ូហ៊ុរ(៤) អ៊ាស្វ័រ(៤) និង អ៊ីស្ហាអ៍(៤) សល់តែ ២ រ៉ក់អ៊ាត់ទេ ដែលតាមធម្មតាមាន ៤ រ៉ក់អ៊ាត់នោះ ។

ស៊ូណាត់ឲ្យអ្នកធ្វើដំណើរសូត្រ ៣០ ដងថា "ស៊ុបហ្វាណាល់ឡ៍ហ្វី វ៉ាល់ហ្វាំឌូលិលឡាហ្វី វ៉ា ឡា អ៊ីឡាហ្វា អ៊ិលឡុលឡ៍ហ្វូ វ៉ល់ឡ៍ហ្វូ អាក់បារ" ក្រោយស្វ៏ឡាត់នីមួយៗ ។ ស៊ូណាត់ធំឲ្យសូត្រឌូអ៊ាអ៍ក្រោយស្វ៏ឡាត់ស៊ូហ៊ុរ អ៊ាស្វ័រ និង

អ៊ីស្ហាអ៍ ហើយឲ្យសូត្រស៊ីករ៍ខាងលើនេះ ៦០ ដែលតាមធម្មតាឲ្យសូត្រ ៣០ ដង ក្រោយស្វ៏ឡាត់ទាំងបីនេះ ។

លក្ខខណ្ឌ(១)

ដើម្បីបំពេញស្វ៏ឡាត់ អាល់-កូស្ស៊ូរបាន អ្នកធ្វើដំណើរត្រូវមានលក្ខខណ្ឌ (ស្ហារ៉ាត់ شرط) ៧ ប្រការគឺ៖

១. ចម្ងាយផ្លូវ(ទៅ-មក)មិនត្រូវតិចជាង ៩៥ គីឡូម៉ែត្រទេ ។
២. អ្នកធ្វើដំណើរត្រូវនៅក្រៅព្រំដែនស្រុក ។
៣. មុនចេញដំណើរ អ្នកធ្វើដំណើរត្រូវនៀតយ៉ាងច្បាស់ថា ចង់ធ្វើដំណើរយ៉ាងជិត ៩៥ គីឡូម៉ែត្រ (ទៅ-មក) ឬលើសពីនោះ ។
៤. ការធ្វើដំណើរមិនមែនជាការធ្វើដំណើរដែលត្រូវហាម ឬធ្វើក្នុងបំណងទុច្ចរិត (ហ្វារ៉ាំ) ទេ ។
៥. បំណង (គឺនៀត) ស្នាក់នៅត្រូវតិចជាង ១០ ថ្ងៃ ។
៦. ទីដៅមិនមែនជាកន្លែងដែលអ្នកធ្វើដំណើររស់នៅទេ-វ៉ាតាន់ ។
៧. ការធ្វើដំណើរដែលមិនមែននៅក្នុងចម្ងាយផ្លូវ ដូចសព្វដង ដែលអ្នកធ្វើដំណើរតែងតែទៅមកក្នុងការប្រកបមុខ

គ) បំណាង (គឺនៀត) ត្រូវតែម៉ឹងម៉ាត់ ។ អ្នកដំណើរមិនត្រូវប្តូរបំណាងក្នុងពេលកំពុងធ្វើដំណើរទេ ហើយក៏មិនត្រូវសង្ស័យអំពីការបន្តដំណើរទេ ។ ក្នុងករណីចុងក្រោយនេះ អ្នកនោះត្រូវរាប់ចម្ងាយផ្លូវចាប់ពីកន្លែងដែលខ្លួនបាននៀតសាថ្មីនេះ បើមានចម្ងាយ ៤៥ គ.ម. អ្នកនោះនឹងបំពេញស្វ៍ឡាត់អាល់-កូស្វ៍រ ។

នោះត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់ពេញ (មិនបង្រួញ) ។

ឃ) បើអ្នកដំណើរជឿជាក់ថាបានធ្វើដំណើរបាន ៤៥ គ.ម. ហើយក្នុងការដើរផ្លូវនេះ អ្នកនោះនឹងបំពេញស្វ៍ឡាត់អាល់-កូស្វ៍រ ។ តែបើដឹងនៅពេលក្រោយថាបានខុសហើយ អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់ពេញ (មិនបង្រួញ) តែដោយនៀតថាក៏វ៉ដ្វ៍ ។

ង) ដូចគ្នាដែរ បើអ្នកដំណើរណាជឿជាក់ថាខ្លួនមិនបានដើរផ្លូវគ្រប់ ៤៥ គ.ម. ទេ បន្ទាប់មកបានដឹងថាខ្លួនខុសហើយ អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់អាល់-កូស្វ៍រ ។

ច) បើមានផ្លូវពីរទៅកាន់កន្លែងតែមួយ ផ្លូវមួយមានចម្ងាយ ៤៥ គ.ម. ឯផ្លូវមួយទៀតទេ អ្នកដំណើរដែលដើរផ្លូវឆ្ងាយ ៤៥ គ.ម. ត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់ អាល់-កូស្វ៍រ ឯអ្នកដំណើរផ្លូវដែលមានចម្ងាយតិចជាង ៤៥ គ.ម. ត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់ពេញ (មិនបង្រួញទេ) ។

ឆ) បើអ្នកដំណើរ ក្នុងពេលដើរផ្លូវ កាត់តាមស្រុកដែលខ្លួនរស់នៅមុននឹងធ្វើដំណើរ ៤៥ គ.ម. នោះ ចម្ងាយសរុបត្រូវរាប់ចាប់ពីកន្លែងក្រោយបង្អស់ ដែលអ្នកនោះបាន

ដើរកាត់ ពោលគឺ ស្រុកដែលអ្នកនោះរស់នៅ ។

ជ) ការរាប់ចម្ងាយផ្លូវ ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅចាប់ពីចំណុចដែលអ្នកដំណើរបានឆ្លងកាត់ព្រំដែនក្រៅរបស់ស្រុក ដែលខ្លួនរស់នៅ ។

២. អ្នកធ្វើដំណើរត្រូវនៅក្រៅព្រំដែនស្រុក

ក) **ហាដ់ អល់-តារ៉ក់យុស** គឺកន្លែងដែលជាចុងបំផុតរបស់ព្រំប្រទល់ស្រុក ។ គេអាចសម្គាល់កន្លែងនេះបានដោយវិធីដូចតទៅ គឺ៖

១) កន្លែងដែលបន្ទាយរបស់ស្រុកត្រូវសាងសង់ ។
២) កន្លែងដែលរាជការទីក្រុង បានដាក់ស្លាកសំគាល់ផ្លូវចេញនិងផ្លូវចូលរបស់ស្រុក ។

ខ) បើអ្នកដំណើរមិនប្រាកដថាបានដើរឆ្លង ហាដ់ អាល់-តារ៉ក់យុស ហើយឬទេ ឲ្យបំពេញស្វ៍ឡាត់ពេញ (មិនបង្រួញ) ។ ដូចគ្នាដែរ បើអ្នកដំណើរមិនប្រាកដថាបានដើរឆ្លង ហាដ់ អាល់-តារ៉ក់យុស ហើយឬទេ ពេល

ត្រឡប់មកកាន់ទីលំនៅវិញនោះ ឲ្យបំពេញស្វ៍ឡាត់អាល់-កូស្វ៍រ ។

៣. មុនចេញដំណើរ អ្នកដំណើរត្រូវនៀតយ៉ាងច្បាស់ថាចង់ធ្វើដំណើរយ៉ាងជិត ៤៥ គីឡូម៉ែត្រ (ទៅ-មក) ឬ លើសពីនោះ ។

ក) បើអ្នកណាទៅកាន់កន្លែងមួយ ដែលមានចម្ងាយតិចជាង ៤៥ គ.ម. ឧទាហរណ៍ ពេលដើរបាន ១៩ គ.ម. សម្រេចចិតដើរបន្តដល់ទៅ ២៩ គ.ម. អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់ពេញ (មិនបង្រួញ) ព្រោះអ្នកនោះមិនបានប៉ង (គឺនៀត) តាំងពីដើមមកថាចង់ដើរផ្លូវ ៤៥ គ.ម.នោះទេ ។

ខ) អ្នកណាមិនស្គាល់ចម្ងាយផ្លូវសរុបទេ (ឧទាហរណ៍ អ្នកនោះដើររករបស់ដែលបានបាត់ ឬដេញតាមចោរ...) អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់ពេញ (មិនបង្រួញ) ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើអ្នកនោះស្គាល់ចម្ងាយផ្លូវត្រឡប់វិញ ហើយចម្ងាយផ្លូវនោះមាន ៤៥ គ.ម. អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់អាល់-កូស្វ៍រ ។

ក) កន្លែងដែលអ្នកណាម្នាក់ជ្រើសរើស ជាកន្លែងសម្រាប់រស់នៅ កន្លែងដែលគេចង់រស់នៅរហូតមួយជីវិត ហៅថា **វ៉ាតាន់** ពោលគឺ ស្រុកដែលអ្នកនោះរស់នៅ។ ទោះបីអ្នកនោះកើតនៅក្នុងស្រុកនោះក៏ដោយ ទោះបីជាស្រុករបស់ឪពុកម្តាយអ្នកនោះក៏ដោយ មិនមែនជាបញ្ហាក្នុងការកំណត់ជាវ៉ាតាន់ទេ ។

ខ) បើអ្នកណាសម្រេចចិត្តស្នាក់នៅ កន្លែងណាមួយជាបណ្តោះអាសន្នមួយរយៈសិន ហើយផ្លាស់ទៅនៅកន្លែងមួយទៀត កន្លែងរស់នៅនេះមិនមែនជាវ៉ាតាន់របស់អ្នកនោះទេ ។

គ) បើអ្នកណាមានកន្លែងរស់នៅពីរ (ឧទាហរណ៍ រស់នៅ ៦ ខែកន្លែងមួយ ហើយរស់នៅ ៦ ខែកន្លែងមួយទៀត) កន្លែងទាំងពីរនេះជាវ៉ាតាន់របស់អ្នកនោះ ។ ការពិតបើមានកន្លែងរស់នៅច្រើន ចាត់ទុកកន្លែងអស់នេះជាវ៉ាតាន់របស់អ្នកនោះ ។

ឃ) បើអ្នកណាស្នាក់នៅតិចជាង ១០ ថ្ងៃកន្លែងណាមួយ

មេរៀនទី ៧

ស្វ៍ឡាត់ អាល់-ក្វស្វ័រ(២)

៤. **ការធ្វើដំណើរមិនមែនជាការធ្វើដំណើរដែលត្រូវហាម ឬក្នុងបំណងទុច្ចរិត (ហារ៉ាំ) ទេ ។**

ក) បើអ្នកណាធ្វើដំណើរដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើ ដែលច្បាប់អ៊ីស្លាមស្ហារីអ៊ាស់ហាម (ឧទាហរណ៍ អ្នកណាធ្វើដំណើរក្នុងបំណងទៅលួចគេ ទៅចូលរួមក្នុងពិធីកំសាន្តដែលមានការច្រៀង រាំ...) ការធ្វើដំណើរនេះត្រូវចាត់ទុកថាក្នុងគោលបំណងហារ៉ាំ ។ ក្នុងករណីនេះ អ្នកដំណើរត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់ពេញ (មិនបង្រួញទេ) ។ ប្រើច្បាប់នេះដែរ ក្នុងករណីដែលការធ្វើដំណើរត្រូវហាមតែម្តង ។ ឧទាហរណ៍ ក្មេងធ្វើដំណើរដោយមិនស្តាប់បម្រាមឪពុកម្តាយ ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើជាដំណើរវ៉ាយ៉ីប (ឧទាហរណ៍ ទៅបំពេញពិធីហាច្ច) ឲ្យបំពេញស្វ៍ឡាត់បង្រួញ (ស្វ៍ឡាត់ អាល់-ក្វស្វ័រ) ។

ខ) ដំណើរដែលមិនរ៉ាយ៉្ហប ហើយដែលបណ្ដាលឲ្យឪពុកម្ដាយមានសេចក្ដីលំបាកជាដំណើរហ្ញារ៉ាំ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ត្រូវបំពេញស្វ៉លាត់ពេញ (មិនបង្រួញ) នៅពេលធ្វើដំណើរបែបនេះ ។

គ) បើអ្នកណា មិនធ្វើដំណើរក្នុងគោលបំណងហ្ញារ៉ាំទេ ហើយការធ្វើដំណើរនេះមិនត្រូវហាមទេ អ្នកនោះអាចបំពេញស្វ៉លាត់ អាល់-កូស្វ៉បាន ទោះបីអ្នកនោះធ្វើអំពើបាបក្នុងពេលធ្វើដំណើរនេះក៏ដោយ (ឧទាហរណ៍ ផឹកស្រា និយាយដើមគេ...) ។

៥. បំណង (នៀត) ស្នាក់នៅត្រូវតិចជាង ១០ ថ្ងៃ ។

ក) បើអ្នកណាចង់ស្នាក់នៅកន្លែងណាមួយ ១០ ថ្ងៃ ឬគិតថាប្រហែលនឹងស្នាក់នៅ ១០ ថ្ងៃ អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៉លាត់ពេញ (មិនបង្រួញ) ។

ខ) រយៈពេល ១០ ថ្ងៃគឺមានដូចតទៅ គឺៈ

១) យ៉ាងហោចណាស់ ចាប់ពីថ្ងៃរះនៃថ្ងៃទីមួយរហូតដល់ថ្ងៃលិចនៃថ្ងៃទី ១០ ។

២) ឬយ៉ាងហោចណាស់ ចាប់ពីពេលស៊ុស្វនៃថ្ងៃទីមួយរហូតដល់ពេលស៊ុស្វនៃថ្ងៃ ទី ១១ ។

គ) ប្រសិនបើអ្នកណាមិនបាននៀតយ៉ាងម៉ឹងម៉ាត់ទេ ថានឹងស្នាក់នៅ ១០ ថ្ងៃនៅកន្លែងណាមួយ (ឧទាហរណ៍ អ្នកនោះនឹងស្នាក់នៅបើមានកន្លែងណាមួយ ដែលខ្លួនពេញចិត្ត) អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៉លាត់ពេញ (មិនបង្រួញ) ។

ឃ) បើអ្នកដំណើរប៉ងស្នាក់នៅតិចជាង ១០ ថ្ងៃនៅកន្លែងណាមួយ ហើយស្រាប់តែផ្លាស់ប្ដូរដោយចៃដន់ ត្រូវស្នាក់នៅលើសពី ១០ ថ្ងៃវិញ (ឧទាហរណ៍ អ្នកនោះមិនទាន់បានទទួលចម្លើយ ឲ្យចេញដំណើរបានពីទីភ្នាក់ងារគមនាការ) អ្នកនោះ អាចបន្តបំពេញស្វ៉លាត់អាល់-កូស្វ៉បាន ដរាបណាអ្នកនោះស្ថិតនៅក្នុងភាពមិនទៀងបែបនេះ ។ ក៏ប៉ុន្តែក្រោយពី ៣០ ថ្ងៃ អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៉លាត់ពេញវិញ ទោះបីប្រាកដថានឹងបានចេញដំណើរមួយថ្ងៃទៀតក៏ដោយ ។

៦. ទិសដៅមិនមែនជាកន្លែងដែលអ្នកដំណើររស់នៅទេ-វ៉ាតាន់ ។

មេរៀនទី ៨

ស្វ៊ឡាត្ហ់ អាល់-ក្ហស្វ់រ៍(៣)

សេចក្ដីបញ្ជាក់នានាពាក់ព័ន្ធនឹងស្វ៊ឡាត្ហ់ អាល់-ក្ហស្វ់រ៍

១. បើអ្នកណាដឹងថាត្រូវបំពេញស្វ៊ឡាត្ហ់អាល់-ក្ហស្វ់រ៍ តែបានបំពេញស្វ៊ឡាត្ហ់ពេញ ដោយចេតនាជូសស្វ៊ឡាត្ហ់បង្រួញនោះនៅក្នុងកន្លែងណាមួយផ្សេងពីកន្លែង ដែលបានចែងខាងលើហើយ ស្វ៊ឡាត្ហ់អ្នកនោះត្រូវមោឃៈ ។ ក៏ប៉ុន្តែបើអ្នកនោះ ភ្លេចថាត្រូវបំពេញស្វ៊ឡាត្ហ់បង្រួញ ហើយបានបំពេញស្វ៊ឡាត្ហ់ពេញ បន្ទាប់មកក៏បាននឹកឃើញវិញ ឲ្យអ្នកនោះបំពេញស្វ៊ឡាត្ហ់ក្ហ៏ដ្ហ៍ ។

២. បើអ្នកដំណើរមិនដឹងថាត្រូវស្វ៊ឡាត្ហ់បង្រួញទេ ហើយក៏បានស្វ៊ឡាត្ហ់ពេញស្វ៊ឡាត្ហ់របស់អ្នកនោះត្រឹមត្រូវ ។

៣. បើអ្នកណាដឹងថាត្រូវបំពេញស្វ៊ឡាត្ហ់បង្រួញ តែមិនស្គាល់លក្ខខណ្ឌ ហើយក៏បានស្វ៊ឡាត្ហ់ពេញ អ្នកនោះ

ដែលធ្លាប់ជាវ៉ាតាន់របស់ខ្លួនកាលពីមុន អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៊ឡាត្ហ់បង្រួញ (ក្ហស្វ់រ៍) ទោះបីអ្នកនោះមិនទាន់រកបានកន្លែងរស់នៅផ្សេងទៀតក៏ដោយ ។

៧. ការធ្វើដំណើរដែលមិនមែននៅក្នុងចម្ងាយផ្លូវ ដូចសព្វដងដែលអ្នកដំណើរតែងតែទៅមក ក្នុងការប្រកបមុខរបរខ្លួននោះទេ ។

ក) មុខរបររបស់អ្នកដំណើរ មិនតម្រូវឲ្យអ្នកនោះធ្វើដំណើររហូតទេ (ឧទាហរណ៍ អ្នកបើកបរ អ្នកប្រកបមុខរបរលើរទេះភ្លើង យន្តហោះ នាវា...) ។ ដូចគ្នាដែរបើអ្នកណាធ្វើដំណើរឆ្ងាយ ក្នុងការប្រកបមុខរបររៀងរាល់ថ្ងៃឬយ៉ាងញឹកញយ អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៊ឡាត្ហ់ពេញ (មិនបង្រួញ) ។

ខ) ការធ្វើដំណើរមិនត្រូវ ឲ្យដូចការធ្វើដំណើររបស់ចរកជនដែលដើរចច្រប់រៀង រហូតពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយនោះទេ ដើម្បីស្វែងរកទឹកឬស្មៅឲ្យសត្វពួកគេ ។ ពួកគេឈប់ពេលណាពួកគេពេញចិត្តនឹងកន្លែងណាមួយ បន្ទាប់ពីនោះ ចាកចេញទៅកាន់ទិសដៅ

មួយទៀត ។ ប្រជារាស្ត្រនេះត្រូវបំពេញស្វ៏ឡាត់ពេញ (មិនបង្រួញ) ។

គ) ពេលណាអ្នកណា ដូចជាអ្នកបើកបរ អ្នកបើកយន្តហោះ អ្នកបើកនាវា និងចរកជន ជាដើម ធ្វើដំណើរ ដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹងមុខរបររបស់ខ្លួនទេ ពេលនោះ អ្នកទាំងនោះអាចបំពេញស្វ៏ឡាត់ អាល់-ក្វស្វ៉រ៍ បាន បើសមស្របតាមលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ (ឧទាហរណ៍ បើជនទាំងនេះធ្វើដំណើរ ក្នុងគោលបំណងបំពេញពិធីហ្ចាច្ជ ឬ ស៊ីយ៉ារ៉ត់) ។ ដូចគ្នាដែរ អ្នកបើកបរដែលដឹកជញ្ជូនទំនិញពីកន្លែងមួយទៅកាន់កន្លែងមួយទៀត ធ្វើដំណើរដើម្បីទៅសម្រាកការងារ ២ ថ្ងៃឯស្រុកឆ្ងាយមួយជាឧទាហរណ៍ អ្នកនោះត្រូវបំពេញស្វ៏ឡាត់ អាល់-ក្វស្វ៉រ៍ ។

នៅក្នុងបូនីយដ្ឋាន

អ្នកដំណើរអាចជ្រើសរើសយកស្វ៏ឡាត់ពេញ ឬស្វ៏ឡាត់បង្រួញនៅក្នុងបូជនីយដ្ឋានខាងក្រោមនេះគឺៈ

១. ម៉ាស់យ៉ិឌ្ទុល-ហ្ារ៉ម (កាក់បាស់) និងក្នុងស្រុកម៉ាក់កាស់ទាំងមូល ។
២. ម៉ាស់យ៉ិដ្ទ ណាបាវី និងស្រុកម៉ាឌីណាស់ទាំងមូល (ម៉ាស់យ៉ិដ្ទណាប៊ីមូហាំម៉ាដ្ទ صلى الله عليه وآله وسلم) ។
៣. ម៉ាស់យ៉ិដ្ទ គូហ្វាស់ ។
៤. ហ្ារ៉ម អ៊ីម៉ាំ ហ្វូសែន៍ صلوات الله عليه والسلام កន្លែងបញ្ចុះព្រះបរមសពព្រះអង្គ صلوات الله عليه والسلام ។

សាថ្មី ។

២. បើអ្នកមិនអាចរកទឹកបានដោយសារមូលហេតុផ្សេងៗ (រ័យជរា ខ្យោយ ខ្លាចចោរ ឬ សត្វសាហាវ) ឬ អ្នកមិនមានមធ្យោបាយយោងទឹកអណ្តូងបាន

ក) បើអ្នកត្រូវទិញរបស់របរដូចជាធុងទឹក ខ្សែ... ដើម្បីយោងទឹក ហើយអ្នករកសម្ភារៈទាំងនេះបាន មិនចាត់ទុកថាអ្នកគ្មានមធ្យោបាយនោះទេ ក្នុងការរកបាននូវរបស់ចាំបាច់នោះ ។

ខ) បើអ្នកនៅក្នុងស្ថានភាពចាំបាច់ត្រូវខ្ចីប្រាក់ ដើម្បីទិញទឹក អ្នកត្រូវខ្ចីប្រាក់នោះបើអាចសងប្រាក់នោះវិញបាន ។ បើអ្នកគិតថាមិនអាចរកប្រាក់សងវិញបានទេ មិនមែនជាវ៉ាយ៉ិបត្រូវធ្វើបែបនេះទេ ។

គ) ប្រសិនបើត្រូវជីកអណ្តូងដើម្បីផ្តល់ទឹក អ្នកត្រូវតែធ្វើ ។

ឃ) ប្រសិនបើគេឲ្យទឹកអ្នកដោយមិនសូមអ្វីពីអ្នកទេ អ្នកត្រូវតែទទួលយកទឹកនោះ ។

៣. បើអ្នកមានទឹកតែអ្នកគិតថានឹងប្រើអស់ទឹកនោះ ពេលយកទឹកវូឌូអ៊ុ ឬ គូស៊ូល ដូច្នេះអ្នកផ្សេង ឬសត្វអាចស្លាប់បាន

ត្រូវស្ទ័ឡាត់សាជាថ្មី បើបានដឹងលក្ខខណ្ឌរបស់ស្ទ័ឡាត់បង្រួញមុននឹងដល់ពេលក៏ដ្ហ៍ ។ បើអ្នកនោះមិនស្ទ័ឡាត់សាថ្មីទេ អ្នកនោះត្រូវស្ទ័ឡាត់ក៏ដ្ហ៍ ។ ក៏ប៉ុន្តែបើអ្នកនោះមិនស្គាល់លក្ខខណ្ឌរបស់ស្ទ័ឡាត់ អាល់-កូស្ស័រទេ ទាល់តែហួសពេលស្ទ័ឡាត់ អ្នកនោះមិនបាច់ស្ទ័ឡាត់សាថ្មីទេ ។

៤. បើអ្នកដំណើរមិនទាន់ស្ទ័ឡាត់ មុនពេលស្ទ័ឡាត់ហួសទេ ហើយបានដល់ទីលំនៅឬកន្លែងដែលខ្លួនចង់ស្នាក់នៅតិចជាង ១០ ថ្ងៃនោះ អ្នកនោះត្រូវស្ទ័ឡាត់ពេញ ។

៥. បើអ្នកណា ដែលមិនមែនជាអ្នកដំណើរទេ មិនបានស្ទ័ឡាត់ភ្លាមៗក្នុងពេលវេលាទេ ហើយក៏បានធ្វើដំណើរ អ្នកនោះត្រូវស្ទ័ឡាត់បង្រួញក្នុងពេលធ្វើដំណើរ ។

៦. ប្រសិនបើស្ទ័ឡាត់ស៊ុស្ហូរ៍ អាស្ស័រ ឬ អ៊ីស្ហាអ៍ របស់អ្នកដំណើរបានផុតទៅជាក៏ដ្ហ៍ ហើយអ្នកនោះនៅតែមិនទាន់បានបំពេញស្ទ័ឡាត់ទាំងនេះទេ អ្នកនោះត្រូវស្ទ័ឡាត់ក៏ដ្ហ៍បង្រួញ ទោះបីអ្នកនោះលែងធ្វើដំណើរហើយក៏ដោយ ។

៧. បើអ្នកណា ដែលមិនមែនជាអ្នកដំណើរទេ មិនស្វឡាត់ស៊ុស្វរ៍ អាស្វរ៍ ឬ អ៊ីស្វាអ៊ំ ទាន់ពេលទេ អ្នកនោះត្រូវស្វឡាត់ពេញ ទោះបីស្វឡាត់ក៏ស្វាក៏ដោយ ក្នុងពេលដែលកំពុងធ្វើដំណើរ ។

មេរៀនទី ៩

តាយុាំមុម(១)

តើគេធ្វើតាយុាំមុមនៅពេលណា?

១. បើអ្នកមិនមានទឹកដើម្បីយកទឹកវូឌុអ៊ំ ឬ គូស៊ូល (ឬ គុសល៍) ទេ

ក) អ្នកត្រូវព្យាយាមស្វែងរកទឹកក្នុងបរិវេណ ដែលអ្នករស់នៅ ។

ខ) បើអ្នកនៅសល់ពេលបន្តិច មុនស្វឡាត់ចូលដល់ពេលក៏ស្វា ហើយអ្នកស្គាល់កន្លែងមានទឹក អ្នកមិនអាចធ្វើតាយុាំមុមបានទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែបើអ្នកមិនប្រាកដថាមានទឹកនៅកន្លែងផ្សេង អ្នកអាចធ្វើតាយុាំមុមបាន ។

គ) បើអ្នកគិតថាមិនអាចរកទឹកបានទេ ហើយអ្នកបានធ្វើតាយុាំមុម តែបន្ទាប់ពីនោះអ្នករកទឹកបានមុនស្វឡាត់ចូលដល់ពេលក៏ស្វា ក្នុងករណីនេះអ្នកត្រូវយកទឹកវូឌុអ៊ំជាមួយទឹកដែលរកបាននោះ ហើយបំពេញស្វឡាត់

៧. បើអ្នកមានទឹកកុស់ប៊ី

បើទឹកដែលបានមកនោះ ឬ អ្វីដែលប្រើសម្រាប់ដាក់ទឹកនោះកុស់ប៊ី (គឺលួចគេមក) អ្នកត្រូវធ្វើតាយ៉ាំមុម វាល្អជាងប្រើទឹកនោះសម្រាប់យកទឹកវូឌុអ៊ុ ឬ គូស្ល ។

ដោយសារអត់ទឹក

អ្នកអាចធ្វើតាយ៉ាំមុមបានបើអ្នកគិតថា ការខ្វះទឹកដោយសារវូឌុអ៊ុ ឬ គូស្ល របស់អ្នកអាចធ្វើឲ្យអ្នកឈឺ ឬស្លាប់បាន ឬអាចធ្វើឲ្យអ្នកដែលនៅក្នុងបន្ទុកអ្នកឈឺ ឬស្លាប់បាន ឬអាចធ្វើឲ្យសត្វឬអ្នកឯទៀតស្លាប់បាន ។

៤. បើអ្នកមានទឹកគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់តែលាងប៉ែកខ្លួនអ្នក ឬ សំលៀកបំពាក់ដែលណាយ៉ីស

ដើម្បីបង្ការ អ្នកត្រូវធ្វើគូស្ល ឬ បោកសំលៀកបំពាក់រួចហើយបំពេញស្វ៍ឡាត់ ក្រោយពីបានធ្វើតាយ៉ាំមុម ។ ក៏ប៉ុន្តែបើអ្នកមិនមានអ្វីមួយដើម្បីធ្វើតាយ៉ាំមុមទេ (ដី ខ្សាច ដុំ ថ្ម...) អ្នកត្រូវប្រើទឹកដើម្បីធ្វើតែវូឌុអ៊ុ ហើយទុកណាយ៉ីសនៅលើខ្លួនអ្នកឬលើសំលៀកបំពាក់អ្នក ។

៥. បើអ្នកមិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីងូតទឹកគូស្ល ឬ យកទឹកវូឌុអ៊ុទេ

ក) បើអ្នកបង្អែបង្អង់ពេលដោយចេតនា ទាល់តែមិនមាន

ពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីងូតទឹក គ្មូស្ល៊ូល យកទឹកវូឌុអ៊ុ អ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាបមួយ តែស្វ៊ឡាត់ក្រោយពីបានធ្វើតាយ៉ាំមុមរួចនោះមិនមោឃៈទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែ អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត់វ៉ាយ៉ិប ឲ្យបំពេញស្វ៊ឡាត់នេះសាថ្មី ។

ខ) បើអ្នកសង្ស័យអំពីពេលដែលនៅសល់ ដើម្បីបំពេញស្វ៊ឡាត់ក្រោយពីបានយកទឹក វូឌុអ៊ុ ឬ គ្មូស្ល៊ូល ក្នុងករណីនេះអ្នកត្រូវធ្វើតាយ៉ាំមុម ។

គ) បើអ្នកមិនយកទឹកវូឌុអ៊ុទេដោយសារខ្វះពេល ហើយអ្នកដឹងថានឹងមិនមានទឹកគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ស្វ៊ឡាត់នៅពេលខាងមុខទេ អ្នកត្រូវធ្វើតាយ៉ាំមុមម្តងទៀតទោះបីតាយ៉ាំមុមមុនមិនទាន់ដាច់ទេក៏ដោយ ។

ឃ) បើអ្នកគិតថា បើយកទឹកវូឌុអ៊ុ ឬ គ្មូស្ល៊ូល អ្នកបានត្រឹមតែបំពេញស្វ៊ឡាត់វ៉ាយ៉ិបទេ ក្នុងករណីនេះអ្នកត្រូវតែយកទឹកវូឌុអ៊ុ ឬ គ្មូស្ល៊ូលនេះ ហើយកុំបំពេញស្វ៊ឡាត់ស៊ូណាត់ ។

៦. បើខ្លាចថាជីវិតអ្នកនឹងមានគ្រោះថ្នាក់ ឬ អ្នកនឹងមានជម្ងឺណាមួយ ឬ ជម្ងឺអ្នកនឹងមានអាការដុនដាបខ្លាំងឡើង

ក) អ្នកត្រូវធ្វើតាយ៉ាំមុម ឬ ពុំនោះទេអ្នកប្រើទឹកក្តៅជាជំនួស ។

ខ) មិនចាំបាច់ឲ្យប្រាកដថាទឹកនឹងផ្តល់គ្រោះថ្នាក់ ដល់អ្នកនោះទេ ទោះបីអ្នកមានអារម្មណ៍ថាទឹកនោះអាចឆ្លងរោគមកអ្នក ក្នុងករណីនេះអ្នកអាចធ្វើតាយ៉ាំមុមបាន ។

គ) អាចធ្វើតាយ៉ាំមុមបានបើអ្នកមានជម្ងឺលើភ្នែក ហើយទឹកអាចធ្វើឲ្យភ្នែកនោះមានគ្រោះថ្នាក់បាន ។

ឃ) បើអ្នកធ្វើតាយ៉ាំមុម ព្រោះអ្នកគិតថាទឹកមិនស្អាត ក្រោយមកអ្នកដឹងថាទឹកនោះស្អាត ក្នុងករណីរនេះបើអ្នកមិនទាន់បានបំពេញស្វ៊ឡាត់ទេ អ្នកត្រូវតែយកទឹកវូឌុអ៊ុ ។ បើអ្នកបានបំពេញស្វ៊ឡាត់រួចហើយ ហើយមិនទាន់ហួសពេល ចូលដល់ពេលក៏ដ្ហ៍ទេ អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត់វ៉ាយ៉ិបឲ្យយកទឹកវូឌុអ៊ុ ហើយបំពេញស្វ៊ឡាត់សាថ្មី ។ ក៏ប៉ុន្តែបើហួសពេល ចូលដល់ពេលក៏ដ្ហ៍ហើយ អ្នកមិនត្រូវបំពេញស្វ៊ឡាត់សាថ្មីទេ ។

គ) យកបាតដៃទាំងពីរនេះមកដាក់លើជើងសក់ លើថ្ងាស ហើយអូសមកខាងក្រោមលុះដល់ចុងច្រមុះ ។

ឃ) យកបាត់ដៃឆ្វេងជូតលើខ្នងដៃស្តាំពេញ ។

ង) យកបាត់ដៃស្តាំជូតលើខ្នងដៃឆ្វេងពេញ ។

អ៊ិះប៉្ញទីយ៉ាត្ញ មុសតាហ្ញាប់ ឲ្យធ្វើតាយ៉ាំមុមតាមវិធីដូចតទៅគឺ៖

១. នៀត ។
២. យកបាតដៃទាំងពីរទទះលើដី ។
៣. ជូតផ្ទៃមុខចាប់ពីថ្ងាសមកដល់ចុងច្រមុះ ។
៤. ជូតខ្នងដៃទាំងពីរ ។ ខ្នងដៃស្តាំមុនខ្នងដៃឆ្វេង ។
៥. យកបាតដៃទាំងពីរទទះលើដីម្តងទៀត ។
៦. ជូតខ្នងដៃទាំងពីរម្តងទៀត ។

ច្បាប់តាយ៉ាំមុមផ្សេងៗទៀត

១. ពេលនៀតអ្នកត្រូវបញ្ជាក់ថាអ្នកធ្វើតាយ៉ាំមុម មិនមែន

មេរៀនទី ១០

តាយ៉ាំមុម(២)

អាចធ្វើតាយ៉ាំមុមបានលើ ៖

ក) **ដី**
បើអាចរកដីបាន អ៊ិះប៉្ញទីយ៉ាត្ញ វ៉ាយ៉ិប ឲ្យធ្វើតាយ៉ាំមុម លើដីតែមួយមុខគត់ ។

ខ) **ដីខ្សាច់ ឬ ដីឥដ្ឋ**
បើអ្នករកដីមិនបានទេ អាចប្រើដីខ្សាច់ ឬ ពំនូកដីឥដ្ឋ បាន ។

គ) **ថ្ម**
បើរកវត្ថុទាំងបីខាងលើនេះមិនបានទេ អ្នកអាចប្រើដុំថ្មបាន ។ អ្នកមិនអាចធ្វើតាយ៉ាំមុមលើថ្មរ៉ែបានទេ (ឧទាហរណ៍ ថ្មថ្លើមអណ្តើក - អ៊ុគ្វីក្វ) ។

ឃ) ផង់ធូលី ឬ ដីទទឹក

បើអ្នករកដី ដីខ្សាច់ ដីឥដ្ឋ ដុំថ្ម មិនបានទេ អ្នកអាចប្រើផង់ធូលីនៅលើផ្ទៃព្រំ ឬ លើសំលៀកបំពាក់បាន ។ បើរកមិនបានទេ អ្នកអាចប្រើដីទទឹកបាន ។

ង) ព្រិល ឬ ទឹកកក

បើអ្នករកព្រឹល ឬ ទឹកកកបាន យកវាមករំលាយ ហើយយកទឹកវ្ហូឌុអ៊ុ៍ ឬ គ្ន៊ស្ហ៊ូល ជាមួយទឹកនេះ ។ បើអ្នកមិនអាចរំលាយវាបានទេ អាចធ្វើតាយ៉ាំមុំលើព្រឹល ឬ ទឹកកកបាន ។

ច) ជញ្ជាំងដែលលាយដី

បើមានជញ្ជាំងធ្វើអំពីដី អ៊ិះហ្វ៉ាទីយ៉ាត្ន៍ វ៉ាឃ្យ៊ីប ឲ្យធ្វើតាយ៉ាំមុមលើជញ្ជាំងនេះល្អជាងលើដីទទឹក ឬ ដីឥដ្ឋ ។

វត្ថុដែលអ្នកធ្វើតាយ៉ាំមុមលើនោះត្រូវតែបរិសុទ្ធ មិនត្រូវលួចគេមកទេ (យកមកដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់វា) ឬ មានដើមកំណើតមកពីការលួចគេតៗមក ។ មិនត្រូវ ក្ន៊ស្ហ៉ប៊ី(غصب)ទេ ហើយក៏មិនត្រូវបានមកពីកន្លែងក្ន៊ស្ហ៉ប៊ីទេដែរ ។ បើមិនស្របតាមលក្ខខណ្ឌ

ទេ តាយ៉ាំមុមត្រូវមោឃៈ ។

វត្ថុដែលគេធ្វើតាយ៉ាំមុមលើនោះ ត្រូវជិតជាប់ដៃពេលគេចាប់វា ហើយក្រោយពីបានដដុសដៃទាំងពីរហើយក្រោយពីបានរលាស់ដៃទាំងពីរនេះ វត្ថុនោះត្រូវធ្លាក់មកលើដី ។

បើមិនស្របតាមលក្ខខណ្ឌ ខាងលើនេះទេ អ៊ិះហ្វ៉ាទីយ៉ាត្ន៍ វ៉ាឃ្យ៊ីប ឲ្យបំពេញស្ហ៊ឡាត្ន៍ដោយមិនមានតាយ៉ាំមុម ហើយវ៉ាឃ្យ៊ីបឲ្យបំពេញស្ហ៊ឡាត្ន៍សាថ្មីពេលមានទឹក (សម្រាប់ គ្ន៊ស្ហ៊ូល ឬ វ្ហូឌុអ៊ុ៍) ឬពេលមានវត្ថុផ្សេងទៀតសម្រាប់ធ្វើតាយ៉ាំមុម ។

វិធីធ្វើតាយ៉ាំមុម

ក) នៀតថា៖ "ខ្ញុំធ្វើតាយ៉ាំមុម [ឲ្យមូលហេតុ] វ៉ាឃ្យ៊ីប គ្ន៊របាតាន់ អ៊ីលឡុលឡោះហ្វ៍ ។"

ខ) យកបាតដៃទាំងពីរ ទះលើវត្ថុដែលធ្វើតាយ៉ាំមុមលើ (ឧទាហរណ៍ ដី...) ។

បណ្ដាលឲ្យខ្លាច ឬបណ្ដាលឲ្យតែមនុស្សពីរបីនាក់ខ្លាច ប៉ុណ្ណោះមិនត្រូវចាត់ទុក ជាលក្ខខណ្ឌដែលធ្វើឲ្យស៊្វឡាត់ទៅជាចាំបាច់ទេ ។

ពេលដែលគេត្រូវបំពេញស៊្វឡាត់ អាល់-អាយ៉ាត់

ក្នុងពេលគ្រាសថ្ងៃ ឬ គ្រាសខែ អាចបំពេញស៊្វឡាត់បាននៅពេលណាក៏បាន ក្នុងចន្លោះពេលដែលថ្ងៃ ឬ ខែចាប់ផ្ដើមគ្រាស (គឺបាំងពន្លឺ) និងពេលដែលថ្ងៃ ខែឈប់គ្រាស ។ បើមិនបានស៊្វឡាត់ក្នុងពេលនេះទេ ត្រូវឆាប់ស៊្វឡាត់ក៏ដ៏ ។

អ្នកណាមិនដឹងថាមានថ្ងៃឬខែគ្រាសទេ ហើយបានដឹងពេលផុតគ្រាសហើយ អ្នកនោះត្រូវស៊្វឡាត់ក៏ដ៏ បើថ្ងៃឬខែគ្រាសនោះជាគ្រាសទាំងអស់តែម្ដង ។ ក៏ប៉ុន្តែ បើជាថ្ងៃឬខែគ្រាសតែបន្តិច (ពោលគឺ មិនពេញ) មិនចាំបាច់បំពេញស៊្វឡាត់ក៏ដ៏ទេ ។

ពាក់ព័ន្ធនឹងព្រឹត្តិការណ៍ធម្មជាតិ ត្រូវបំពេញស៊្វឡាត់ អាល់-អាយ៉ាត់ភ្លាម ក្រោយពីភ័យវិបត្តិបានកន្លងផុតទៅ ។ អ្នកណាមិនស៊្វឡាត់ភ្លាមៗទេ អ្នកនោះធ្វើអំពើបាប

ធ្វើវូឌុអ៊ ឬគុស្ល៊ូលទេ ។

២. ក្នុងពេលដែលអ្នកធ្វើតាយ៉ាំមុម ត្រូវយកចេញនូវវត្ថុផ្សេងៗដែលអាចជាឧបសគ្គ ដូចជាចិញ្ចៀនជាដើម ។

៣. បើអ្នកមានក្រណាត់រុំរបួសលើថ្ងាស ឬលើខ្នងដៃដែលមិនអាចយកចេញបាន អាចធ្វើពីលើក្រណាត់រុំនោះបាន ។

៤. បើអ្នកមានក្រណាត់រុំលើបាតដៃ ដែលមិនអាចយកចេញបាន ចូរអ្នកយកដៃទៅទះលើវត្ថុដែលយកមកធ្វើតាយ៉ាំមុមនោះ ហើយជូតតាមរបៀបធម្មតារបស់តាយ៉ាំមុម ។

៥. បើអ្នកមិនអាចធ្វើតាយ៉ាំមុមដោយខ្លួនឯងបានទេ អ្នកអាចរកគេជួយបាន ។ បុគ្គលដែលអ្នកសូមឲ្យជួយអ្នកនោះត្រូវជួយអ្នកធ្វើតាយ៉ាំមុម ជាមួយដៃរបស់អ្នកផ្ទាល់ ។ បើមិនអាចធ្វើទៅបានទេ បុគ្គលនោះត្រូវប្រើដៃរបស់ខ្លួនឯង (ដៃរបស់បុគ្គលនោះ) ។

៦. អ្វីដែលធ្វើឲ្យវូឌុអ៊ ឬ គុស្ល៊ូលបាទិល(باطل) ធ្វើឲ្យ

តាយុាំមុមបាទ្ទិលដែរ ។

មេរៀនទី ១១

ស្ឡ៏ឡាត្ទ អាល់-អាយ៉ាត់ (صلاة الآيات)

មូលហេតុដែលត្រូវបំពេញស្ឡ៏ឡាត្ទ អាល់-អាយ៉ាត់

ស្ឡ៏ឡាត្ទ អាល់-អាយ៉ាត់ជាវ៉ាយ៉ិបពេលណាព្រឹត្តិការណ៍ណាមួយខាងក្រោមនេះកើតឡើង គឺៈ

១. ថ្ងៃគ្រាស និង ខែគ្រាស (បាំងពន្លឺថ្ងៃ និង បាំងពន្លឺខែ) ។ ទោះបីបាំងថ្ងៃ ឬ បាំងខែតែបន្តិចដែលមិនធ្វើឲ្យខ្លាចក៏ដោយ ។
២. រញ្ជួយដី ។ ទោះបីមិនធ្វើឲ្យខ្លាចក៏ដោយ ។
៣. គ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិមួយណាក៏ដោយ ដែលបណ្តាលឲ្យខ្លាច ។ ឧទាហរណ៍ៈ ខ្យល់ព្យុះ ព្យុះដែលបណ្តាលឲ្យខូចខាត... ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះ ការភ័យរន្ធត់ជាលក្ខខណ្ឌចំបងរបស់ស្ឡ៏ឡាត្ទ ។ លក្ខណវិនិច្ឆ័យគឺសេចក្តីភ័យរន្ធត់ ដែលមនុស្សភាគច្រើនទទួលអារម្មណ៍ ។ ក៏ប៉ុន្តែព្រឹត្តិការណ៍ណាមួយដែលមិន

មេរៀនទី ១២

ស្ហាគីយ៉ាស៌ អាល់-ស្ហ៍ឡាត៌ (១)

ពេលដែលយើងខឹតខំបំពេញស្ហ៍ឡាត៌យ៉ាងផ្ចិតផ្ចង់ យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់បំផុត ជួនកាលយើងសង្ស័យអំពីរបៀបធ្វើរបស់យើង ពាក់ព័ន្ធនឹងមួយប៉ែករបស់ស្ហ៍ឡាត៌ ។ ពេលខ្លះយើងអាចភាន់ច្រឡំក្នុងស្ហ៍ឡាត៌យើង ។ ប្រសិនបើអ្នកណាកើតមានការសង្ស័យអំពីស្ហ៍ឡាត៌ អ្នកនោះត្រូវគិតមួយភ្លែតអំពីការសង្ស័យនោះ ហើយខំប្រឹងរំដោះឲ្យរួចផុតការសង្ស័យនោះ ។ បើចៀសមិនផុតពីការសង្ស័យទេ អ្នកនោះត្រូវធ្វើតាមវិន័យដូចតទៅ ។

មាន ២៣ ករណីសង្ស័យ (ស្ហាគីយ៉ាស៌ شكية) ដែលអាចកើតមានក្នុងពេលកំពុងបំពេញស្ហ៍ឡាត៌ ។ មានច្បាប់ស្ហារីអ៊ាស៌សម្រាប់ការសង្ស័យនីមួយៗ ។

ការសង្ស័យដែលគេអាចចោលបាន

(គ្ហុណាស៌) ។ ក៏ប៉ុន្តែអ្នកនោះត្រូវបំពេញស្ហ៍ឡាត៌ តែផ្ទុយពីករណីថ្ងៃឬខែគ្រាស អ្នកនោះមិនបំពេញស្ហ៍ឡាត៌ដោយនៀតថា អាដ្ជាអ៊័(اداء) ឬ ក្វ៏ដ្ហ៏នោះទេ ។

វិធីបំពេញស្ហ៍ឡាត៌ អាល់-អាយ៉ាត់

- -ចំនួនរ៉ក់អ៊ាត់ ២ (វ៉ាយ៊ីប)
- -ចំនួនរូគុអ៊័(ركوع) ១០ (វ៉ាយ៊ីប)
- -ចំនួនគូនូត ៥ (ស៊ូណាត់)

បន្ទាប់ពីបាននៀត និងបាន តាក់ប៊ីរ៉ទុល អ៊ិះហ្រ៉ាំម (تكبيرة الاحرام) ហើយ អ្នកត្រូវសូត្រ ស៊ូរ៉ោះត៌ អាល់-ហ្វាំដ្ហ៍ រួចហើយសូត្រស៊ូរ៉ោះត៌ណាមួយផ្សេង ។ រួចហើយរូគុអ៊័ ។ (ចប់រូគុអ៊័ទីមួយ)

បន្ទាប់ពីបានងើបពីរូគុអ៊័ អ្នកត្រូវសូត្រ ស៊ូរ៉ោះត៌ អាល់-ហ្វាំដ្ហ៍ រួចហើយសូត្រស៊ូរ៉ោះត៌ណាមួយផ្សេង ។ បន្ទាប់មករូគុអ៊័ម្តងទៀត (ចប់រូគុអ៊័ទីពីរ) ។ ធ្វើដូចនេះ ៥ រូគុអ៊័ ។

បន្ទាប់ពីបានងើបពីរូគុអ៊័ទី ៥ សូត្រថា "សាមីអ៊ុលឡ៍ហ្វូ

លីម៉ាន់ ហ្ប្រាមីដ្វាស្ង់"។ រួចហើយធ្វើសាច់ដ្វាស្ង់។ ធ្វើសាច់ដ្វាស្ង់ទាំងពីរដូចសព្វដង រួចហើយងើបឡើងវិញមក ធ្វើរ៉ក់អ្កាត់ទីពីរដូចរ៉ក់អ្កាត់ទីមួយដែរ។

ស្ទ៊ីណាត់ឲ្យសូត្រគួន្ទតមុនរូគុអ៊ុ គ្រប់ៗពីររូគុអ៊ុ។ សរុបមាន ១០ រូគុអ៊ុ។ អ្នកសូត្រគួន្ទតមុនរូគុអ៊ុទី ២ និង ទី ៤ ក្នុងរ៉ក់អ្កាត់ទី១ មុនរូគុអ៊ុទី ៦ ទី ៨ និង ទី ១០ ក្នុងរ៉ក់អ្កាត់ទី ២ ។

វិធីបំពេញស្វ៍ឡាត់ អាល់-អាយ៉ាត់ខ្លី

គេអនុញ្ញាតឲ្យបំពេញស្វ៍ឡាត់នេះដែរតាមវិធីខ្លី។

បន្ទាប់ពីបាន តាក់ប៊ីរ៉ទុល អ៊ិះហ្ប្រ៉ាម ហើយ ឲ្យអ្នកសូត្រស៊ូរ៉ោះត៍ អាល់-ហ្ប្រាំដ៍ រួចហើយសូត្រស៊ូរ៉ោះត៍ណាមួយផ្សេងទៀតតែមួយប៉ែកទេ។ រួចហើយរូគុអ៊ុ។ ងើបពីរូគុអ៊ុហើយ ឲ្យអ្នកសូត្រប៉ែកទីពីររបស់ស៊ូរ៉ោះត៍មុន បន្ទាប់មកធ្វើរូគុអ៊ុទីពីរ។ ងើបឡើងម្តងទៀត ហើយសូត្រប៉ែកទីបីរបស់ស៊ូរ៉ោះត៍មុន បន្ទាប់មកធ្វើរូគុអ៊ុទីបី។ ធ្វើដូចគ្នាដែរមុនរូគុអ៊ុទីបួននិងទីប្រាំ។ បញ្ចប់ស៊ូរ៉ោះត៍មុនរូគុអ៊ុទីប្រាំ។

ឧទាហរណ៍ ស៊ូរ៉ោះត៍ គ្មុល ហ៊្វរ៉ល់ឡោះហ្វ៍។ អ្នកអាចធ្វើដូចតទៅបាន គឺ៖

- ប៊ិសមិលឡាហ្ន៊ី រ៉ោះហ្ម៍ម៉ាន នៀររ៉ហ្ម៊ីម មុនរូគុអ៊ុទី ១
- គ្មុល ហ៊្វរ៉ល់ឡ៍ហ៊្វ អាហ្ប្រាដ៍ មុនរូគុអ៊ុទី ២
- អល់ឡ៍ហ៊ុស្វ-ស្វ៍ម៉ាដ៍ មុនរូគុអ៊ុទី ៣
- ឡាំ យ៉ាលីដ្វ វាឡាំ យូឡាដ៍ មុនរូគុអ៊ុទី ៤
- វ៉ា ឡាំ យ៉ាគុល ឡាហ៊្វ គូហ៊្វវ៉ាន់ អាហ្ប្រាដ៍ មុនរូគុអ៊ុទី ៥

ធ្វើបែបនេះ អ្នកសូត្រតែ អាល់-ហ្ប្រាំដ៍ និងមួយស៊ូរ៉ោះត៍ពេញក្នុងរ៉ក់អ្កាត់តែមួយ។ ធ្វើបែបនេះដែរ ៥ រូគុអ៊ុក្នុងរ៉ក់អ្កាត់ទីពីរ ពីរសាច់ដ្វាស្ង់ សូត្រតាសាស្ង់ហ៊្វដ្វ និងសាឡាមដូចសព្វដង។ ចប់ស្វ៍ឡាត់។

អ្នកអាចជ្រើសរើសយកស្វ៍ឡាត់រ៉ក់អ្កាត់ទី ១ តាមវិធីខ្លី ឯរ៉ក់អ្កាត់មួយទៀតតាមវិធីធម្មតា (តាមវិធីវែង)។

មេរៀនទី ១៣

ស្មាគីយ៉ាសុ់ អាល់-ស្វ៍ឡាតុ់(២)

ស្វ៍ហ៊ិះហ្វ៍ ស្មាគីយ៉ាសុ់ ៖ ការសង្ស័យដែលត្រូវតែកែតម្រូវ

មានការសង្ស័យ ៩ ករណី បើអ្នកកែតម្រូវ ស្វ៍ឡាតុ់នឹងមិនមោឃៈទេ អ្នកមិនត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាតុ់សាថ្មីទេ ។

១. សង្ស័យក្នុងស្វ៍ឡាតុ់ដែលមាន ៤ រ៉ក់អ្កុតុ់ ក្រោយសាច្ញ់ដ្វាសុ់ទី ២ ព្រោះតែមិនដឹងថាជារ៉ក់អ្កុតុ់ទី ២ ឬ ទី ៣ ទេ ។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវចាត់ទុកថាជារ៉ក់អ្កុតុ់ទី ៣ ហើយចូរបញ្ចប់ស្វ៍ឡាតុ់ដោយបំពេញរ៉ក់អ្កុតុ់ទី ៤ ។ បន្ទាប់មកឲ្យអ្នកបំពេញ "ស្វ៍ឡាតុ់ អាល់-អ៊ិះហ្វ៍ទីយ៉ាតុ់" ១ រ៉ក់អ្កុតុ់ឈរ ។

២. សង្ស័យក្រោយសាច្ញ់ដ្វាសុ់ទី ២ ព្រោះភ្លេចខ្លួន មិនដឹងថារ៉ក់អ្កុតុ់នេះជារ៉ក់អ្កុតុ់ ទី ២ ឬ ទី ៤ ទេ ។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវចាត់ទុកថារ៉ក់អ្កុតុ់នេះជារ៉ក់អ្កុតុ់ទី ៤ ហើយ

មានករណីសង្ស័យ ៦ ដែលអ្នកអាចមិនយកចិត្តទុកដាក់បាន ។ ស្វ៍ឡាតុ់មិនមោឃៈទេបើមានការសង្ស័យបែបនេះកើតឡើង គឺ៖

១. សង្ស័យក្រោយពីស្វ៍ឡាតុ់បានចប់ហើយ ។

២. សង្ស័យក្រោយពីបានធ្វើទង្វើរួចទៅហើយ (ឧទាហរណ៍ សង្ស័យនៅពេលដែលកំពុងធ្វើសាច្ញ់ដ្វាសុ់ ថាបានធ្វើរូគុអ៊ុ័ហើយឬទេ) ។

៣. សង្ស័យក្រោយពីពេលស្វ៍ឡាតុ់ បានកន្លងផុតទៅហើយ (ឧទាហរណ៍ ពេលម៉ាក់រីបអ្នកសួរខ្លួនឯងថាតើបានបំពេញស្វ៍ឡាតុ់អ្កុស្វ័រហើយឬទេ) ។

៤. បើអ្នកណាសង្ស័យលើសពីមួយដង ក្នុងពេលកំពុងបំពេញស្វ៍ឡាតុ់ អំពីចំនួនរ៉ក់អ្កុតុ់ដែលបានធ្វើរួចមកហើយ អ្នកនោះមិនត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ទេ ។

៥. ការសង្ស័យរបស់អ្នកដឹកនាំស្វ៍ឡាតុ់ (គឺអ៊ីម៉ាំ) ឬ របស់អ្នកស្វ៍ឡាតុ់តាមគេ ។ ក្នុងករណីនេះ តើត្រូវយកអ្នកណាដែលជាទីទុកចិត្ត (អ៊ីម៉ាំ ឬ អ្នកស្វ៍ឡាតុ់តាមគេ) អ្នក

សង្ស័យត្រូវតាមអ្នកណាដែលខ្លួនទុកចិត្ត ។

៦. សង្ស័យក្នុងស្វ៍ឡាត់ស្វៀណាត់ ។

ការសង្ស័យដែលធ្វើឲ្យស្វ៍ឡាត់មោឃៈ

មានការសង្ស័យ ៨ ប្រការដែលធ្វើឲ្យស្វ៍ឡាត់មោឃៈ ។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់សាថ្មី ។

១. សង្ស័យអំពីចំនួនរ៉ក់អ៊ុត្តក្នុងស្វ៍ឡាត់ ដែលមានពីររ៉ុក់អ៊ុត្ត ដូចជាស្វ៍ឡាត់ស្នុបហ្វ៍ជាដើម ឬពេលអ្នកកំពុងបំពេញស្វ៍ឡាត់អាល់-ក្វស្វ៉ររបស់ស្វ៍ឡាត់ស៊ុស្វ៉ អ៊ុស្វ៉រ ឬអ៊ីស្ហាអ៊ ។

២. សង្ស័យអំពីចំនួនរ៉ក់អ៊ុត្ត ក្នុងស្វ៍ឡាត់ដែលមានបីរ៉ុក់អ៊ុត្ត ដូចជាស្វ៍ឡាត់ម៉ាក់រីបជាដើម ។

៣. សង្ស័យអំពីចំនួនរ៉ក់អ៊ុត្ត ក្នុងស្វ៍ឡាត់ដែលមានបួនរ៉ុក់អ៊ុត្ត មិនដឹងថាជារ៉ក់អ៊ុត្ត ទី ១ ទី ២ ឬ ទី ៣ ទេ ។

៤. សង្ស័យអំពីចំនួនរ៉ក់អ៊ុត្ត ក្នុងស្វ៍ឡាត់ដែលមានបួនរ៉ុក់អ៊ុត្ត មុនសាច់ដ្ឋាស់ទី ២ មិនដឹងថាជារ៉ក់អ៊ុត្តទី ២ ឬជារ៉ក់អ៊ុត្តទី ៣ ទេ ។

៥. សង្ស័យអំពីចំនួនរ៉ក់អ៊ុត្ត ក្នុងស្វ៍ឡាត់ដែលមានបួនរ៉ុក់អ៊ុត្ត មិនដឹងថាជារ៉ក់អ៊ុត្ត ទី ២ ទី ៥ ឬ មួយរ៉ក់អ៊ុត្តលើសពីនោះទេ ។

៦. សង្ស័យអំពីចំនួនរ៉ក់អ៊ុត្ត ក្នុងស្វ៍ឡាត់ដែលមានបួនរ៉ុក់អ៊ុត្ត មិនដឹងថាជារ៉ក់អ៊ុត្ត ទី ២ ទី ៦ ឬ មួយរ៉ក់អ៊ុត្តលើសពីនោះទេ ។

៧. សង្ស័យអំពីចំនួនរ៉ក់អ៊ុត្ត ក្នុងស្វ៍ឡាត់ដែលមានបួនរ៉ុក់អ៊ុត្ត មិនដឹងថាជារ៉ក់អ៊ុត្ត ទី ៣ ទី ៦ ឬ មួយរ៉ក់អ៊ុត្តលើសពីនោះទេ ។

៨. ភ្លេចចំនួនរ៉ក់អ៊ុត្តដែលបានធ្វើរួចទៅហើយ ក្នុងស្វ៍ឡាត់ដែលមានបួនរ៉ក់អ៊ុត្ត ។

មេរៀនទី ១៤

ស្ហាគីយ៉ាស់ អាល់-ស្វ៊ឡាត់(៣)

ស្វ៊ឡាត់ អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត់ និង សាច់ដ្ញាស់ អាល់-សាស្ហ៍វី

(سجدة السهو)

ស្វ៊ឡាត់ អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត់

ក្រោយពីបានបញ្ចប់ស្វ៊ឡាត់ មិនបែរចេញគ្មីបឡាត់ ឬ មិនបានធ្វើអ្វីមួយដែលបណ្ដាលឲ្យស្វ៊ឡាត់មោឃៈទេ ឲ្យអ្នកក្រោកឈរ ឬ អង្គុយ ដោយយោលទៅតាមករណី ហើយនៀតថា៖

"ខ្ញុំបំពេញស្វ៊ឡាត់ អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត់ ១ ឬ ២ រ៉ក់អ៊ាត់ វ៉ាយ៉ិប គួរបាតាន់ អ៊ីលឡលឡោះហ៍ ។"

បន្ទាប់មកសូត្រ តាក់ប៊ីរ៉ទូល អ៊ិះហ្ទ៍រ៉ម (تكبيرة الاحرام) ។ សូត្រស្វាត់ៗស្ហ៊េះត៍តែមួយគឺ អាល់-ហ្វាំដ៍ ។ ចុះរូគុអ៍ រួចហើយ

ឲ្យអ្នកបំពេញ "ស្វ៊ឡាត់ អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត់" ២ រ៉ក់អ៊ាត់ឈរ ។

៣. សង្ស័យក្រោយសាច់ដ្ញាស់ទី ២ ព្រោះភ្លេចខ្លួន មិនដឹងថារ៉ក់អ៊ាត់នេះជារ៉ក់អ៊ាត់ ទី ២ ឬទី ៣ ឬទី ៤ ទេ ។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវចាត់ទុកថារ៉ក់អ៊ាត់នេះជារ៉ក់អ៊ាត់ទី ៤ ហើយឲ្យអ្នកបំពេញ "ស្វ៊ឡាត់ អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត់" ឈរ ២ រ៉ក់អ៊ាត់ រួចហើយឲ្យអ្នកបំពេញ "ស្វ៊ឡាត់ អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត់" អង្គុយ ២ រ៉ក់អ៊ាត់ទៀត ។

៤. សង្ស័យក្រោយសាច់ដ្ញាស់ទី ២ ព្រោះភ្លេចខ្លួន មិនដឹងថារ៉ក់អ៊ាត់នេះជារ៉ក់អ៊ាត់ ទី ៤ ឬទី ៥ ទេ ។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវចាត់ទុកថារ៉ក់អ៊ាត់នេះជារ៉ក់អ៊ាត់ទី ៤ ហើយឲ្យអ្នកបញ្ចប់ស្វ៊ឡាត់ភ្លាម ។ រួចហើយឲ្យអ្នកធ្វើ "សាច់ដ្ញាស់ អាល់-សាស្ហ៍វី (سجدة السهو)" ២ ។

៥. សង្ស័យក្រោយសាច់ដ្ញាស់ទី ២ ព្រោះភ្លេចខ្លួន មិនដឹងថារ៉ក់អ៊ាត់នេះជារ៉ក់អ៊ាត់ ទី ៣ ឬទី ៤ ទេ ។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវចាត់ទុកថារ៉ក់អ៊ាត់នេះជារ៉ក់អ៊ាត់ទី ៤ ហើយឲ្យអ្នកបញ្ចប់ស្វ៊ឡាត់ភ្លាម ។ បន្ទាប់មក ឲ្យអ្នកបំពេញ "ស្វ៊ឡាត់ អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត់" ឈរ ១ រ៉ក់អ៊ាត់ ឬ

អង្គុយ ២ រ៉ក់អ្កាត្ធ់ ។

៦. សង្ស័យក្នុងពេលគ្វីយ៉ាម ពោលគឺ មុនរូគុអ៍ ព្រោះភ្លេចខ្លួន មិនដឹងថារ៉ក់អ្កាត្ធ់នេះជារ៉ក់អ្កាត្ធ់ទី ៤ ឬទី ៥ ទេ ។ ក្នុងករណីនេះ ឲ្យអ្នកអង្គុយភ្លាម ហើយបញ្ចប់ស្វ៍ឡាត្ធ់ ។ បន្ទាប់ពីនោះ ឲ្យអ្នកបំពេញ "ស្វ៍ឡាត្ធ់ អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត្ឋ់" ឈរ ១ រ៉ក់អ្កាត្ធ់ ឬ ២ រ៉ក់អ្កាត្ធ់ អង្គុយ ជាមួយ ២ "សាច្ជ់ដ្ទាស្ទ់ អាល់-សាស្ហ់វី (سجدة السهو)" ។

៧. សង្ស័យក្នុងពេលគ្វីយ៉ាម ពោលគឺ មុនរូគុអ៍ ព្រោះភ្លេចខ្លួន មិនដឹងថារ៉ក់អ្កាត្ធ់នេះជារ៉ក់អ្កាត្ធ់ទី ៣ ឬទី ៥ ទេ ។ ក្នុងករណីនេះ ឲ្យអ្នកអង្គុយភ្លាម ហើយបញ្ចប់ស្វ៍ឡាត្ធ់ ។ បន្ទាប់ពីនោះ ឲ្យអ្នកបំពេញ "ស្វ៍ឡាត្ធ់ អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត្ឋ់" ឈរ ២ រ៉ក់អ្កាត្ធ់ជាមួយ ២ "សាច្ជ់ដ្ទាស្ទ់ អាល់-សាស្ហ់វី (سجدة السهو)" ។

៨. សង្ស័យក្នុងពេលគ្វីយ៉ាម ពោលគឺ មុនរូគុអ៍ ព្រោះភ្លេចខ្លួន មិនដឹងថារ៉ក់អ្កាត្ធ់នេះជារ៉ក់អ្កាត្ធ់ទី ៣ ឬទី ៤ ឬទី ៥ ទេ ។ ក្នុងករណីនេះ ឲ្យអ្នកអង្គុយភ្លាម ហើយបញ្ចប់ស្វ៍ឡាត្ធ់ ។ បន្ទាប់ពីនោះ ឲ្យអ្នកបំពេញ "ស្វ៍ឡាត្ធ់

អាល់-អ៊ិះហ្ទ៍ទីយ៉ាត្ឋ់" ឈរ ២ រ៉ក់អ្កាត្ធ់ និងអង្គុយ ២ រ៉ក់អ្កាត្ធ់ជាមួយ ២ "សាច្ជ់ដ្ទាស្ទ់ អាល់-សាស្ហ់វី (سجدة السهو)" ។

៩. សង្ស័យក្នុងពេលគ្វីយ៉ាម ពោលគឺ មុនរូគុអ៍ ព្រោះភ្លេចខ្លួន មិនដឹងថារ៉ក់អ្កាត្ធ់នេះជារ៉ក់អ្កាត្ធ់ទី ៥ ឬទី ៦ ទេ ។ ក្នុងករណីនេះ ឲ្យអ្នកអង្គុយភ្លាម ហើយបញ្ចប់ស្វ៍ឡាត្ធ់ ។ បន្ទាប់មក ឲ្យអ្នកធ្វើ ២ "សាច្ជ់ដ្ទាស្ទ់ អាល់-សាស្ហ់វី (سجدة السهو)" ២ ដង សរុបគឺ ៤ "សាច្ជ់ដ្ទាស្ទ់ អាល់-សាស្ហ់វី" ។

មេរៀនទី ១៥

គុ្សល៍ ឬ គុ្ស៊ូល (ស្អានពិធីជម្រះបន្សុទ្ធ)

គុ្សល៍ ឬ គុ្ស៊ូល ជាភាសាអារ៉ាប់ មានន័យថា "ងូតទឹកដើម្បីសម្អាតខ្លួន" ។ ច្បាប់ស្ហារីអុ្ហស្ហ៊ុ អ៊ីស្លាមបានចែងមកថាជាចាំបាច់(វ៉ាយ៉ីប)ឲ្យងូតទឹកងគុ្ស៊ូល សម្រាប់ឱកាសមួយចំនួន ជាស៊ូណាត់្ហសម្រាប់ឱកាសមួយចំនួនទៀត ។ សម្រាប់ករណីក្រោយនេះ ការងូតទឹកមិនបង្ខំ (ស៊ូណាត់្ហ) នាំមកនូវមគ្គផល (ស្ហាវ៉ាប់) ច្រើន ។ ច្បាប់ស្ហារីអុ្ហស្ហ៊ុបានដាក់មកនូវវិធីងូតទឹកគុ្ស៊ូល មិនអាចប្រតិបត្តិដោយវិធីផ្សេងពីនេះបានជាដាច់ខាត ។

ប្រភេទគុ្ស៊ូល

គុ្ស៊ូលវ៉ាយ៉ីបមាន ៧ ប្រភេទគឺ៖

ធ្វើសាច់ុដ្ហាស្ហ៊ុ ។ សូត្រតាស្ហាស្ហ៊ុហ្ហ៊ុដ្ហ និង សាឡាម ។ ចប់ស្ហ៍ឡាត់្ហ ។

បើអ្នកត្រូវបំពេញស្ហ៍ឡាត់្ហ ២ រ៉ក់អាុត់្ហ អ្នកត្រូវងើបឡើងវិញដើម្បីបំពេញរ៉ក់អាុត់្ហទី ២ ពេលសាច់ុដ្ហាស្ហ៊ុរួច ។ សូត្រតែស៊ូរ៉ោះត៍្ហ អាល់-ហ្ហាំដ្ហ៍ មួយទេ ហើយបញ្ចប់ស្ហ៍ឡាត់្ហដូចសព្វដង ។

សាច់ុដ្ហាស្ហ៊ុ អាល់-សាស្ហ៊ុវី (سجدة السهو)

ចាំបាច់(វ៉ាយ៉ីប)ត្រូវធ្វើសាច់ុដ្ហាស្ហ៊ុ អាល់-សាស្ហ៊ុវី បើអ្នក ៖

១. និយាយដោយអចេតនាក្នុងពេលកំពុងស្ហ៍ឡាត់្ហ ។
២. ភ្លេចដោយអចេតនាស៊ូយ៉ុដ្ហមួយ ។
៣. ភ្លេចសូត្រតាស្ហាស្ហ៊ុហ្ហ៊ុដ្ហ ។
៤. សូត្រ "សាឡាម" ខុសកន្លែងដោយអចេតនា ។
៥. បន្ថែម ឬ ភ្លេចធ្វើអ្វីមួយដែលមិនមែនជា "រុកុន" ដោយអចេតនា ។
៦. ក្នុងស្ហ៍ឡាត់្ហដែលមាន ៤ រ៉ក់អាុត់្ហ អ្នកសង្ស័យក្រោយពីបានធ្វើសាច់ុដ្ហាស្ហ៊ុទី ២ រួច ភ្លេចខ្លួន មិនដឹងថារ៉ក់អាុត់្ហ

នេះជារ៉ក់អាត់ទី ៤ ឬទី ៥ ទេ ។

របៀបធ្វើ សាច់ដាស់ អាល់-សាស៊ូវី

បន្ទាប់ពីចប់ស្វ័ឡាត់ក្លាម អ្នកត្រូវនៀតថា៖ "ខ្ញុំធ្វើសាច់ដាស់ អាល់-សាស៊ូវីជួស តាស្ហាស់ហ៊ូដ (ឬ សាឡាម ឬ សាច់ដាស់ ឬ គ្វីយ៉ាម ។ល ។ យោលតាមករណី) រ៉ាយ៉ុប គួរបានតាន់ អ៊ីលឡុលឡោះហ្វ៍ ។ បន្ទាប់មក ធ្វើសាច់ដាស់ ក្នុងពេលសាច់ដាស់នេះអ្នកត្រូវសូត្រថា៖

بِسْمِ اَللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا اَلنَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اَللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ

"ប៊ិសមិលឡាហ៊ិ វ៉ា ប៊ិលឡាហ៊ិ អាស់សាឡាមូ អាុឡៃកា អៃយូហ្វាន់-ណាប៊ីយូ វ៉ា រ៉ោះហ្ម៍ម៉ាទុលឡ៍ហ៊ិ វ៉ា បារ៉កាទុះហ្វ៍" ។ បន្ទាប់មក ងើបមកអង្គុយតែមិនសូត្រអ្វីទេ ហើយធ្វើសាច់ដាស់ម្តងទៀត សូត្រក្នុងសាច់ដាស់ នេះដូច មុនដែរគឺ៖

بِسْمِ اَللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا اَلنَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اَللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ

"ប៊ិសមិលឡាហ៊ិ វ៉ា ប៊ិលឡាហ៊ិ អាស់សាឡាមូ អាុឡៃកា អៃយូហ្វាន់-ណាប៊ីយូ វ៉ា រ៉ោះហ្ម៍ម៉ាទុលឡ៍ហ៊ិ វ៉ា បារ៉កាទុះហ្វ៍" ។ រួចហើយ ងើបពីសាច់ដាស់ ហើយសូត្រ តាស្ហាស់ហ៊ូដនិងសាឡាម ។

បើអ្នកភ្លេចសូត្រតាស្ហាស់ហ៊ូដ ឬ សាច់ដាស់មួយក្នុង ស្វ័ឡាត់ ចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើសងវិញក្លាម ក្រោយស្វ័ឡាត់ បន្ទាប់មក ធ្វើ "សាច់ដាស់ អាល់-សាស៊ូវី" ។

ប្រសិនបើ ក្រោយស្វ័ឡាត់ តែមុនសូត្រតាស្ហាស់ហ៊ូដសង ឬ ធ្វើសាច់ដាស់មួយសងនោះ អ្នកបានធ្វើអ្វីមួយដែល បណ្តាលឲ្យស្វ័ឡាត់មោឃៈ អ្នកចាំបាច់ត្រូវធ្វើសងអ្វីដែល បានភ្លេចនោះ ជាមួយ "សាច់ដាស់ អាល់-សាស៊ូវី" រួច ហើយអ្នកត្រូវបំពេញស្វ័ឡាត់សាជាថ្មី ។

គូស្វូលនេះប្រព្រឹត្តទៅ ដោយលាងខ្លួនទាំងអស់តែមួយដង ។ អាស្រ័យហេតុនេះ គូស្វូលនេះនឹងប្រព្រឹត្តទៅដោយមុជទាំងខ្លួនតែម្តងក្នុងស្ទឹង ក្នុងសមុទ្រ ឬ ក្នុងអាងហែលទឹក ។

គូស្វ៊ូលវ៉ាយីប

ស្ត្រីពេញវ័យគ្រប់រូបដែលមានសុខភាពល្អ បាត់បង់ឈាមរដូវខែ ។ មុនស្វ៏ឡាត់ ស្ត្រីត្រូវជម្រះបន្សុទ្ធពីឈាមរដូវខែនេះសិន ។

ស្ត្រីមានឈាមរដូវខែ ៣ ប្រភេទដែលហៅថា៖ ហៃដ៏ (حيض) អ៊ីសទីហាដាស់ (استحاضة) និង នីហ្វាស (نفاس) ។ ការជម្រះបន្សុទ្ធដែលតម្រូវឲ្យធ្វើនោះគឺ គូស្វូល (ស្នានពិធីជម្រះបន្សុទ្ធ) ។

នីហ្វាស (نفاس) គឺការបាត់បង់ឈាមក្រោយពីបានសម្រាលកូនរួច ។ មិនមានរយៈពេលតិចសម្រាប់នីហ្វាសទេ តែចំនួនថ្ងៃដែលជារយៈពេលច្រើនបំផុតដែលមាន នីហ្វាសគឺ ១០ ថ្ងៃ ។

១. យ៉ាណាបាស់
២. ម៉ាស់ ម៉ាយិត
៣. ម៉ាយិត
៤. ណាស់រ៍(نَذْر) ក៏សាំ (قَسَم) ឬ អាស់ដ៏(عَهْد)
៥. អ៊ីសទីហាដាស់(استحاضة) ⎫
៦. ហៃដ៏(حيض) ⎬ សម្រាប់តែស្ត្រី
៧. នីហ្វាស់(نِفَاس) ⎭

បួនប្រការមុនប្រើសម្រាប់មនុស្សប្រុសនិងមនុស្សស្រី ឯបីប្រការក្រោយបានតែលើ មនុស្សស្រីទេ ។

គូស្វូល ស្វូណាត់ មានច្រើនតែគូស្វូលសំខាន់ជាងគេគឺ គូស្វូល យូមអាត់ (ងូតទឹកថ្ងៃសុក្រ) ។ គូស្វូលនេះម៉ាក់ស្វូមីន عليهم السلام បានផ្តាំផ្ញើឲ្យធ្វើ ។ គូស្វូលឯទៀតគឺ គូស្វូល "អ៊ីដូ អ៊ុល-ហ្វីត្តរី" និង គូស្វូល "អ៊ីដូ អ៊ុល អាដ់ហា"

លក្ខខណ្ឌ (ស្វារ៉ត شرط) របស់គូស្វូល

ក) ទឹកសម្រាប់គូស្វូលត្រូវត៏ហៀរ (បរិសុទ្ធ) មុតឡាក់ (គឺទឹកបរិសុទ្ធ មិនលាយអ្វី ផ្សេង) និង មូបាស់

(អនុញ្ញាត) ។

ខ) កន្លែងដែលងូតទឹកគូស៊្លលត្រូវម្ចាស់ ដូចគ្នាដែរ សម្រាប់របស់ប្រើប្រាស់ (ដូចជាធុងទឹកជាដើម) ដែលអ្នកប្រើក្នុងការងូតទឹកគូស៊្លលនេះ ហើយមិនធ្វើអំពីមាសឬប្រាក់ទេ ។

គ) មុនងូតទឹកគូស៊្លល ខ្លួនអ្នកត្រូវបរិសុទ្ធសិន អស់ណាយ៉ីស (ដូចជាឈាមហៃដ៏ ទឹកកាម ។ល ។)

ឃ) ត្រូវធ្វើគូស៊្លលក្នុងគោលបំណង **គួរបាតាន់ អ៊ីលឡលឡោះហ៍** ពោលគឺ ដើម្បីផ្គាប់ចិត្តអល់ឡោះហ៍ ﷻ និងគោរពតាមបង្គាប់ព្រះអង្គ ﷻ ។

ង) ត្រូវងូតទឹកគូស៊្លលដោយខ្លួនឯង មិនឲ្យគេជួយទេ លើកលែងតែអ្នកមានជម្ងឺ ។

ច) ការប្រើទឹកក្នុងស្ពានពិធីគូស៊្លល មិនបណ្ដាលឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពអ្នកទេ ។

ឆ) ត្រូវយកចេញនូវសារធាតុប្រេង ភាពកខ្វក់ ឬ សារធាតុផ្សេងៗ ដែលអាចឃាត់ទឹកមិនឲ្យប៉ះស្បែកបាន ។ ដូច្នេះត្រូវយកចេញឲ្យអស់នូវប្រេងលាបសក់ ថ្នាំលាបក្រចក ក្រមួនលាបបបូរមាត់ មុននឹងបំពេញស្ពានពិធីគូស៊្លល ។

វិធីបំពេញស្ពានពិធីគូស៊្លល

មានវិធីពីរ គឺ៖

១. **គូស៊្លល តារទីប៊ី** (غسل ترتيبى) ពោលគឺ តាមលំដាប់ ។

ជាដំបូង លាងក្បាលទាំងស្រុងដល់ក ។ បន្ទាប់មកលាងប៉ែកខ្លួនដែលនៅសល់នោះ ឬ អ្នកអាចលាងខ្លួនបានតាម ២ លំដាប់ ។ ដំបូង លាងប៉ែកខាងស្ដាំខ្លួន រាប់បញ្ចូលខ្នាសផង ។ បន្ទាប់មក លាងប៉ែកខាងឆ្វេងខ្លួន រាប់បញ្ចូលខ្នាសផង ។

២. **គូស៊្លល អៀរទីម៉ាស៊ី** (غسل ارتماسي) ពោលគឺមុជក្នុងទឹក ។

អ៊ីសទីហ្វាដ្ហាស់នេះទេ តែស្រ្តីត្រូវយកទឹករ្វឌុអ៍សម្រាប់ស្វ៍ឡាត់នីមួយៗ ។ មិនអនុញ្ញាតឲ្យនាងបំពេញស្វ៍ឡាត់ពីរ ដោយយកទឹករ្វឌុអ៍តែម្តងនោះទេ (ឧទាហរណ៍ បើនាងបំពេញស្វ៍ឡាត់អ៊ាស្វ័រភ្លាមក្រោយស្វ៍ឡាត់ស៊ុហ្វូរ នាងត្រូវយកទឹករ្វឌុអ៍ម្តងទៀតសម្រាប់ស្វ៍ឡាត់អ៊ាស្វ័រ) ។

២. **អ៊ីសទីហ្វាដ្ហាស់ មូតាវ៉ាស់ស៊ីតោះត៍** (استحاضة متوسطة - អ៊ីសទីហ្វាដ្ហាស់កណ្តាល) គឺឈាមដែលជ្រាបចូលទៅក្នុងក្រណាត់អនាម័យតែមិនហៀរទេ ។ ប្រភេទអ៊ីសទីហ្វាដ្ហាស់នេះ តម្រូវឲ្យស្រ្តីយកទឹករ្វឌុអ៍សម្រាប់ស្វ៍ឡាត់នីមួយៗ ហើយងូតទឹកគូស្វ៊លមួយដងក្នុងមួយថ្ងៃ (ឧទាហរណ៍ បើនាងឃើញមានអ៊ីសទីហ្វាដ្ហាស់ប្រភេទនេះមុនស្វ៍ឡាត់ស៊ុហ្វូរ នាងត្រូវងូតទឹកគូស្វ៊លមុនស្វ៍ឡាត់ស៊ុហ្វូរ បំពេញស្វ៍ឡាត់ស៊ុហ្វូរជាមួយគូស្វ៊លនេះនិងរ្វឌុអ៍) ។ ស្វ៍ឡាត់ឯទៀតរហូតដល់ពេលហ្វាច់រ៍ថ្ងៃស្អែក ត្រូវបំពេញដោយយកទឹករ្វឌុអ៍សម្រាប់ស្វ៍ឡាត់នីមួយៗ ។

៣. **អ៊ីសទីហ្វាដ្ហាស់ កាស៊្សីរ៉ោះត៍** (استحاضة كثيرة -

ហៃ្ហដ៍

មានន័យថា "មានឈាមរដូវខែ" ដែលហៅជាសាមញ្ញថា "រដូវ" ។

១. ឈាមដែលមានមុនអាយុ ៩ ឆ្នាំ និងក្រោយអាយុ ៥០ ឆ្នាំ មិនមែនហៃ្ហដ៍ទេ ។ គេហៅឈាមនេះថា អ៊ីសទីហ្វាដ្ហាស់(استحاضة) ។

២. រយៈពេលធ្លាក់ឈាមហៃ្ហដ៍នៅក្នុងចន្លោះថ្ងៃទី ៤ និងថ្ងៃទី ១០ យ៉ាងយូរ ។ ធ្លាក់ឈាមតិចជាង ៣ ថ្ងៃ ឬលើសពី ១០ ថ្ងៃ ហៅថា អ៊ីសទីហ្វាដ្ហាស់(استحاضة) ។

៣. មានច្បាប់លំអិតពន្យល់ស្រ្តីមានហៃ្ហដ៍ នូវវិធីអនុវត្តិពេលមានរដូវឬគ្មានរដូវ ពេលមានរដូវដំបូង ពេលភ្លេចថ្ងៃឬភ្លេចចំនួនថ្ងៃដែលមានរដូវ ។ នឹងអធិប្បាយលំអិតអ្វីទាំងនេះនៅពេលខាងមុខ ។

ស៊ាទុល អ៊ាដ្ហាស្ទ (ذات العادة)

ពាក្យសម្រាប់ហៅស្រ្តីដែលមានរដូវខែ ក្នុងចំនួនថ្ងៃឥតប្រែប្រួលរៀងរាល់ខែ ។

សា្ទុល-វ៉ាក់្ទ៍ (ذات الوقت)

ពាក្យសម្រាប់ហៅស្រ្តីដែលចាប់ផ្តើមមានរដូវខែ រាល់ខែក្នុងថ្ងៃដដែលៗ (ឧទាហរណ៍ រៀងរាល់ថ្ងៃទី ៥) ។

សា្ទុល-វ៉ាក់្ទ៍ វ៉ាល់-អា្ទុង្វាស់្វ

គឺស្រ្តីដែលចាប់ផ្តើមមានរដូវខែរៀងរាល់ខែ ថ្ងៃដដែលៗ ហើយមានចំនួនថ្ងៃរបស់រដូវខែនោះមិនផ្លាស់ប្តូរ ។

មុបតាឌីអាស់្វ (المبتدئة)

គឺស្រ្តីក្មេងដែលទើបនឹងមានរដូវខែជាលើកដំបូង ។

មុដ្វត៍រីបាស់្វ (المضطربة)

ពាក្យសម្រាប់ហៅស្រ្តីដែលថ្ងៃនិងចំនួនថ្ងៃ របស់រដូវខែនោះមិនទាន់ទៀង ។

ណាសុីយ៉ាស់្វ (الناسية)

ពាក្យសម្រាប់ហៅស្រ្តីដែលភ្លេចថ្ងៃ ឬភ្លេចពេលដែលចាប់

ផ្តើមមានរដូវខែនិងចំនួនថ្ងៃរបស់រដូវខែនោះ ។

ណាសុីយ៉ាទុល-វ៉ាក់្ទ៍

គឺស្រ្តីដែលភ្លេចថ្ងៃដែលរដូវខែចាប់ផ្តើមមានជាធម្មតា ។

ណាសុីយ៉ាទុល-អា្ទុង្វាស់្វ

គឺស្រ្តីដែលភ្លេចចំនួនថ្ងៃដែលមានរដូវខែ ។

ណាសុីយ៉ាទុល-វ៉ាក់្ទ៍ វ៉ាល់-អា្ទុង្វាស់្វ

ពាក្យសម្រាប់ហៅស្រ្តីដែលភ្លេចទាំងថ្ងៃ ដែលចាប់ផ្តើមមានរដូវខែ ទាំងចំនួនថ្ងៃដែលមានរដូវខែនោះ ។

អុីសទីហ្វាដ្វាស់្វ(استحاضة)

ការធ្លាក់ឈាមដែលមិនមែនហៃ្វដ៍ និងមិនមែននីហ្វាស់ ។ មាន ៣ ប្រភេទគឺៈ

១. **អុីសទីហ្វាដ្វាស់្វ ក៏្វលីឡាស់្វ** (قليلة استحاضة - អុីសទីហ្វាដ្វាស់្វតូច) គឺឈាមដែលមិនជ្រាបចូលទៅក្នុងក្រណាត់អនាម័យ ។ មិនមានគុ័ស្វលលើប្រភេទ

លំហាត់ ១

១. មានព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗច្រើនក្នុងខែរ៉ម៉ាដូន ។ ចូរដាក់ព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេង នៅខាងឆ្វេងឲ្យត្រូវនឹងថ្ងៃរបស់វាដែលនៅខាងស្តាំ ។

ព្រឹត្តិការណ៍	ថ្ងៃទីក្នុងខែរ៉ម៉ាដូន
ចម្បាំងនៅសមរភូមិបាដ្ងារ	២១
ប៊ីប៊ីខ៏ឌីយ៉ាស្ញ់ سلام الله عليها ចូលទិវង្គត	១៩
យប់ឡៃឡាទុ្ល-កដ្ញ់រ៍	១៥
អ៊ីមុាំអាលី صلوات الله عليه والسلام ចូលទិវង្គត	១០
ថ្ងៃប្រសូតអ៊ីមុាំហាសាន់ صلوات الله عليه والسلام	១៩, ២១, ២៣
អាលី صلوات الله عليه والسلام ត្រូវរបួសក្នុងម៉ាស់យ៊ីដកូហ្វាស្ញ់	១៧

២. ឈ្មោះមួយទៀតរបស់សីលត្រណមអាហារ គឺ____ ។ គេត្រូវ__________ (គួរបាតាន់ អ៊ីលឡូលឡោះហ្វ៍) កាន់សីលត្រណមអាហារនៅដើមខែរ៉ម៉ាដូន ឬនៅពេលមុនថ្ងៃនីមួយរបស់ខែរ៉ម៉ាដូន ។ សីលត្រណមអាហារចាប់ផ្តើម___________ ចប់________ ។ បើសីលត្រណមចាប់ផ្តើមនៅពេលព្រឹកម៉ោង ៦:០០ ពេល

អ៊ីសទីហ្វាដ្ងាស្ញ់ធំ) គឺឈាមដែលហៀរពីក្រណាត់អនាម័យ ក្រោយពីបានទទឹកក្រណាត់អនាម័យនោះហើយ ។ ស្ត្រីពាក់ព័ន្ធនឹងអ៊ីសទីហ្វាដ្ងាស្ញ់ប្រភេទនេះត្រូវយកទឹកវូឌូអ៍សម្រាប់ស្ញ៉ឡាត់នីមួយៗ ហើយងូតទឹកគូស្លូល ៣ ដងក្នុងមួយថ្ងៃគឺៈ គូស្លូលមួយសម្រាប់ស្ញ៉ឡាត់ហ្វាជ្រ៍ មួយទៀតសម្រាប់ស្ញ៉ឡាត់ស៊ុសរ៍និងអាស្ញ់រ៍ និងមួយទៀតសម្រាប់ស្ញ៉ឡាត់ម៉ាក់រីនិងអ៊ីស្វាអ៍ ។

សេចក្តីបញ្ជាក់

១. គ្រប់ករណី ចាំបាច់បំផុតឲ្យស្ត្រីដូរក្រណាត់អនាម័យរាល់វូឌូអ៍ ។

២. ប្រសិនបើ ដោយមូលហេតុណាមួយ ស្ត្រីមិនអាចយកទឹកវូឌូអ៍ឬគូស្លូលបានទេ ឲ្យធ្វើតាយុាំជំនួសវូឌូអ៍ឬគូស្លូល ។

៣. បើស្ត្រីគោរពតាមច្បាប់ខាងលើនេះ នាងត្រូវចាត់ទុកថាត៏ហ្វៀរហើយ (គឺបរិសុទ្ធ) ។

ទង្វើដែលត្រូវហាម (ហារ៉ាំ) ពេលមានហៃដ្ញ៍និងនីហ្វាស់

១. សូត្រស៊ូរ៉ោះត៍ណាមួយដែលមានសាច់ដ្វាស៊ូវ៉ាយ៉ីប ។
២. ប៉ះព្រះអក្សរពិសិដ្ឋរបស់គួរអាន ឬព្រះនាមអល់ឡោះហ្វ៏ عز وجل ព្រះនាមបណ្ដាព្រះសាស្ដា ឬបណ្ដាអ៊ីម៉ាំ នៅក្នុងសៀវភៅណាក៏ដោយ ។
៣. ចូលទៅក្នុងម៉ាស់យ៉ីដណាក៏ដោយ ។ បើចាំបាច់ណាស់ អ្នកអាចដើរកាត់ម៉ាស់យ៉ីដបាន ដោយមិនឈប់ ។ សម្រាប់ម៉ាស់យ៉ីដ ណាបាវី និង ម៉ាស់យ៉ីឌុល-ហ្វារ៉ម ទោះបីដើរកាត់ក៏ដោយក៏ត្រូវហាមដែរ ។
៤. ដាក់អ្វីមួយនៅក្នុងម៉ាស់យ៉ីដពីខាងក្រៅ ចូលទៅក្នុងម៉ាស់យ៉ីដដើម្បីយកអ្វីមួយចេញមកខាងក្រៅផងដែរ ។

ទង្វើម៉ាក់រុះហ្វ៍ពេលមានហៃ្វដ៏និងនីហ្វាស់

១. សូត្រអាយ៉ាស៊ូគួរអានលើសពី ៧ អាយ៉ាស៊ូ ។
២. ប៉ះគួរអាន ។
៣. កាន់គួរអាន ឬ យកគួរអានពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយទៀត ទោះបីមិនប៉ះក៏ដោយ ។

ស្ត្រីដែលមានហៃ្វដ៏ ឬ នីហ្វាស់ត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យខានបំពេញ

ស្វ៏ឡាត់និងកាន់សីលត្រណមអាហារបាន ។ នាងមិនបាច់បំពេញស្វ៏ឡាត់ក៏ហ្វ៏ជូសស្វ៏ឡាត់ ដែលមិនបានបំពេញនៅក្នុងអំឡុងពេលមានហៃ្វដ៏ឬនីហ្វាស់នោះទេ ។ ក៏ប៉ុន្តែនាងត្រូវសងសីលត្រណមអាហារដែលបានខាននោះ ។

១. តារបស់តំលីបដែលមានអាយុ ៨០ ឆ្នាំគិតថានឹងពិបាកកាន់សីលត្រណមអាហារក្នុងខែរ៉ម៉ាដ្ឌនណាស់ ។

២. អាលីមានជម្ងឺតម្រងទឹកនោម បានខានកាន់សីលត្រណមអាហារ ១០ ថ្ងៃក្នុងខែរ៉ម៉ាដ្ឌន ។
ហ្វីដ្យ៉ាស់(الفدية)មួយភាគ (១ មុដ្ទ-مُدّ = ៧៥០ ក្រាម) មានតម្លៃ ២ អឺរ៉ូ ។
តើហ្វីដ្យ៉ាស់របស់អាលីសរុបទៅថ្លៃប៉ុន្មាន ?
តើអាលីត្រូវកាន់សីលត្រណមអាហារកំដ្ឋទេ ឬ តើហ្វីដ្យ៉ាស់គ្រប់ទេ ?

៣. អ្នកមិនបានកាន់សីលត្រណមអាហារឆ្នាំ ២០១២ ព្រោះអ្នកមានជម្ងឺធ្ងន់ ។ អ្នកបានសងសីលត្រណមនេះក្នុងខែស្វ៉ាហ្វារ ឆ្នាំ ២០១៣ ។ តើអ្នកត្រូវបង់ហ្វីដ្យ៉ាស់ថែមពីលើសីលត្រណមកំដ្ឋនេះទេ ? ចូរអធិប្បាយចម្លើយអ្នក ។

៤. ក្នុងករណីខាងលើនេះ តើមានបញ្ហាទេបើអ្នកកំដ្ឋសីលត្រណមក្នុងខែស្ហ៉ាវ៉ាល់ ២០១៣ ? តើអ្នកបង់ហ្វីដ្យ៉ាស់ទេ ?

អ៊ីមសាក់ព្រឹកគឺ________ ។

៣. ផ្តល់មូលហេតុកាន់សីលត្រណមអាហារ ។

លំហាត់ ២

១. ពាក្យតទៅនេះមានន័យថាអ្វី គឺៈ វ៉ាយ៉ិប, ស៊ូណាត់, ម៉ាក់រ៉ុះហ្វ៍, ហ៊ារ៉ាំ ?

២. តើសីលព្រោមអាហារខាងក្រោម ជាសីលត្រណមអាហារវ៉ាយ៉ិប (វ), ស៊ូណាត់ (ស), ម៉ាក់រ៉ុះហ្វ៍ (ម), ឬ ហ៊ារ៉ាំ (ហ) ? ចូរសរសេរឈ្មោះរបស់ឱកាសកាន់សីលត្រណមនោះផង ។

វ, ស, ម, ហ និង ឈ្មោះរបស់ឱកាសកាន់សីលត្រណម

ក) ១ ស្ហ៉ាវ៉ាល់______និង____________________ ។
ខ) ២១ មីនា____និង______________________ ។
គ) ២៧ រ៉យ៉ាប់____និង______________________ ។

ឃ) ១០ មូហ្ហារ៉ម____និង________________________ ។

ង) ២៧ រ៉យ៉្ជាប់____និង________________________ ។

ច) ១៥ ស្ហាបាន____និង______________________ ។

ឆ) ១០ ស្ទុល-ហ្ហ៊ីច្ជយ៉្ជាស្ទ់____ និង__________________ ។

ជ) ២៤ ស្ទុល-ហ្ហ៊ីច្ជយ៉្ជាស្ទ់____ និង___________________ ។

ឈ) ១៨ ស្ទុល-ហ្ហ៊ីច្ជយ៉្ជាស្ទ់____និង_________________ ។

ញ) ១០ រ៉ម៉ាដ្ហន____និង______________________ ។

លំហាត់ ៣

១. ចូរអធិប្បាយអំពីផលវិបាក លើសីលត្រណមអាហារ (តើសីលត្រណមត្រូវមោឃៈឬទេ) ដោយសារទង្វើខាងក្រោមនេះគឺ៖

ក) មុជក្នុងទឹកដល់ដើមទ្រូងដោយចេតនា ។

ខ) ភ្លេចថាខ្លួនកំពុងកាន់សីលត្រណមអាហារ ក៏លីបបានផឹកទឹក ។

គ) អ្នកប្រើច្រាសដុសធ្មេញសម្រាប់ដុសធ្មេញ ។

ឃ) អ្នកនៅតែណាត់ជួបពេទ្យធ្មេញ ទោះបីដឹងថាពេទ្យនោះនឹងដកធ្មេញអ្នកក៏ដោយ ដែលនឹងធ្វើឲ្យចេញឈាម ។

ង) អ្នកចង្អោរដោយសារមានបញ្ហាសុខភាព យ៉ាងទាន់ហាន់ ។

ច) អ្នកហែលទឹកក្នុងខែរ៉ម៉ាដ្ហន មុជក្បាលមួយដងមួយកាល តែចៀសវាងមិនឲ្យទឹកចូលត្រចៀកឬចូលមាត់ទេ ។

ជ) អ្នកហាត់កីឡានៅឯសាលារៀនដោយដឹងច្បាស់ថា វានឹងធ្វើឲ្យអ្នកអស់កម្លាំង ។

ឈ) អ្នកចូលទៅក្នុងផ្ទះបាយ ក្លិនចំណីថ្មីៗធ្វើឲ្យអ្នកមានកម្លាំង ។

ញ) អ្នកជួយយកអាសាអ្នកលង់ទឹក ដោយមុជក្នុងអាងហែលទឹក ។

ដ) អ្នកជក់បារី ។

ឋ) មិត្តរបស់អ្នកដែលមិនមែនមូស្លីម ចង់កាន់សីលត្រណមអាហារព្រោះចង់ដឹង ចង់ស្គាល់ ។

លំហាត់ ៤

ចូរដោះស្រាយបញ្ហាខាងក្រោមនេះគឺ៖

ខ) គាត់គប្បីបំពេញស្វ៍ឡាត់ អាល់-កូស្ញ៍រ ឬ ស្វ៍ឡាត់ពេញ(ធម្មតា)ពេលទៅដល់ទីដៅ (ខ) ?

២. យ៉ាវ៉ាដ្ញុំតែងតែទៅលេងម្ញូរតាដ្ញុំ បងប្រុសខ្លួន ដែលរស់នៅឆ្ងាយពីនោះ ២៤ គ.ម. ។ ព្រោះតែទៅលេងទីនោះយ៉ាងទៀងទាត់ បានជាយ៉ាវ៉ាដ្ញុំរកផ្លូវជិតមួយឃើញសម្រាប់ត្រឡប់មកផ្ទះវិញចំណោញ ៣,២០ គ.ម. លើចម្ងាយផ្លូវសរុប ។ ក្នុងឱកាសពិសេស យ៉ាវ៉ាដ្ញុំបានស្នាក់នៅផ្ទះម្ញូរតាដ្ញុំ ៧ ថ្ងៃ ។ តើយ៉ាវ៉ាដ្ញុំត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់អាល់-កូស្ញ៍រទេ ពេលស្នាក់នៅឯផ្ទះម្ញូរតាដ្ញុំ ? ចូរអធិប្បាយចម្លើយអ្នក ។

៣. អចលនទ្រព្យមួយដែលបានមកដោយលំអៀងគេ ត្រូវគេដាក់លក់នៅឯ ៥៦០ គ.ម.ពីផ្ទះរបស់អ៊ុម៉ារៗបានសម្រេចចិត្តទៅទិញរបស់នោះ ។ អ៊ុម៉ារស្នាក់នៅទីនោះ ២ ថ្ងៃ ។ តើអ៊ុម៉ារគប្បីបំពេញស្វ៍ឡាត់អាល់-កូស្ញ៍រទេក្នុងអំឡុងពេលស្នាក់នៅទីនោះ ? ចូរអធិប្បាយចម្លើយអ្នក ។

៤. ក្រុមកីឡាបាល់ទាត់ ម៉ាដ្ញុំវ៉ាសាស្ញុំ ស្ញ៊ីអ៊ុស្ញុំ អ៊ីស្ញ៊ណា អ៊ុស្ញុំអ៊ុរីយ៉ាស្ញុំបានសម្រេចចិត្ត ទៅប្រកួតកីឡានៅឯ

៥. អ្នកណាម្នាក់ត្រូវបង់កាហ្វ៉ហ្វារ៉ោះត្ញ៍(كفارة) ៦០ ថ្ងៃ ។ អ្នកនោះចង់ចាប់ផ្តើមកាន់សីលត្រណមចាប់ពីថ្ងៃទី ១ ខែស្ញ៊ុល-ហ៊្ញ៊ិច្ញ៉ាស្ញុំ ។ តើអ្នកឲ្យយោបល់អ្វីដល់អ្នកនោះ ? នេះគឺគន្លឹះមួយសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហានេះ៖ អ៊ីដ្ញុំ អ៊ុល អាដ្ញុំហ្ញា ប្រព្រឹត្តិទៅនាថ្ងៃទី ១០ ខែស្ញ៊ុល-ហ៊្ញ៊ិច្ញ៉ាស្ញុំ ។

៦. ខែរ៉ម៉ាដ្ញុន អ្នកបានសម្រេចចិត្តធ្វើដំណើរថ្ងៃស្អែក ។ យន្តហោះចេញដំណើរម៉ោង ៩ អ្នកងើបពីដំណេកម៉ោង ៨ ដើម្បីស្រស់ស្រូប ។ តើអល់ឡោះហ្ញ៍នឹងដាក់ទណ្ឌកម្មអ្នកទេព្រោះតែបានបរិភោគ ។ បើអល់ឡោះហ្ញ៍ធ្វើទណ្ឌកម្មមែន ចូរអធិប្បាយលម្អិតចម្លើយអ្នក តើអ្នកនឹងសងទង្វើនេះដូចម្តេច ? បើអល់ឡោះហ្ញ៍មិនធ្វើទណ្ឌកម្មទេ ហេតុអ្វី ?

៧. ទង្វើខាងក្រោមនេះ ដែលបានប្រព្រឹត្តិក្នុងពេលកាន់សីលត្រណមអាហារខែរ៉ម៉ាដ្ញុន តើអ្នកត្រូវបង់កាហ្វ៉ហ្វារ៉ោះត្ញ៍មួយ ឬ បីកាហ្វ៉ហ្វារ៉ោះត្ញ៍ គឺ៖

ក) ផឹកទឹក ។
ខ) ផឹកស្រា ។

គ) និយាយកុហកទម្លាក់លើអល់ឡោះហ្វ៍ عز وجل លើព្រះសាស្តា صلى الله عليه وآله وسلم ព្រះអង្គ عز وجل និងលើម៉ាក់ស្ញុមីន عليهم السلام ។

លំហាត់ ៥

តើអ្នកឲ្យយោបល់អ្វីក្នុងស្ថានការណ៍ខាងក្រោមនេះគឺ៖

១. អ្នកឈឺក្នុងខែរ៉ម៉ាដ្ជន ហើយបានស្លាប់មុនផុតខែនេះ តើវ៉ាយ៉ិបឲ្យកូនប្រុសបងគេបង្អស់របស់គាត់ កាន់សីលត្រណមអាហារក៏ដ្ជំឲ្យគាត់ទេ ?

២. អ្នកមានជម្ងឺតាំងពី ២០ ឆ្នាំមកហើយដែលមិនអាចកាន់សីលត្រណមអាហារបាន ស្រាប់តែជាពីជម្ងឺ ។ អ្នកនោះត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ពាក់ព័ន្ធនឹងសីលត្រណមអាហារក៏ដ្ជំ ២០ ឆ្នាំមុន ។

៣. អ្នកកាហ្វៀរបានទៅជាមុស្លីម មិនប្រាកដថានឹងត្រូវកាន់សីលត្រណមអាហារទាំងអស់សង ដែលខ្លួនមិនបានធ្វើនោះឬទេ កាលដែលនៅជាកាហ្វៀរ ?

៤. អ្នកផ្តាច់ត្រណមព្រោះស្មាន ថាដល់ពេលអ៊ីហ្វតារ ហើយតែក្រោយមក អ្នកដឹងថាមិនទាន់ដល់ពេលស្រាយទេ ។ តើអ្នកត្រូវកាន់សីលត្រណមអាហារក៏ដ្ជំទេ ? តើវ៉ាយ៉ិបតម្រូវឲ្យអ្នកធ្វើទេ ?

៥. ប្អូនអ្នកអាយុ ៩ ឆ្នាំកាន់សីលត្រណមអាហារ ។ នៅសាលាគ្រូវាបានបង្ខំវា ឲ្យឈប់កាន់សីលត្រណមអាហារដោយមូលហេតុមិនត្រឹមត្រូវ ។ តើវ៉ាយ៉ិបតម្រូវឲ្យវាកាន់សីលត្រណមអាហារក៏ដ្ជំទេ ?

លំហាត់ ៦

១. យ៉ាវ៉ាដ្ជចង់ទៅកន្លែង(ក)ដែលមានចម្ងាយ ១៦ គ.ម.។ ពេលទៅដល់ទី(ក) គាត់សម្រេចចិត្តបន្តដំណើរទៅមុខទៀតរហូតដល់ទី(ខ) ។ ដំណើរនេះមានចម្ងាយសរុប ៦៤ គ.ម.។ ក្នុងករណីទាំងពីរ ចូរអធិប្បាយចម្លើយអ្នក ។

ក) គាត់គប្បីបំពេញស្វ៉ឡាត្ញុំ អាល់-ក្វស្វ័រ ឬ ស្វ៉ឡាត្ញុំពេញ(ធម្មតា)ពេលទៅដល់ទីដៅ (ក) ?

ខ) ស្ថានភាពណាខ្លះដែលតម្រូវឲ្យធ្វើតាយ៉ាំមុម ។ ចូរលើកយកមកនូវស្ថានភាព ៣ ។

លំហាត់ ៩

១. វត្ថុទាំងនេះជាវត្ថុដែលគេអនុញ្ញាត ឲ្យយកតាយ៉ាំមុមលើបាន ។ ចូររៀបឲ្យសមតាមលំដាប់បុរិមា (ដែលគប្បីជាងតាមច្បាប់ស្វារីអ៊ុស្ស) ។

-ព្រិល ឬ ទឹកកក ។
-ដុំថ្ម ។
-ជញ្ជាំងធ្វើអំពីដី ។
-ដី ។
-ធូលី ឬ ដីទទឹក ។
-ដីច្សាច់ ឬ ដីឥដ្ឋ ។

២. ចូរបំពេញចន្លោះទទេ ។

ក) នៅពេលធ្វើតាយ៉ាំមុម អ្នកត្រូវបញ្ជាក់ថាអ្នកធ្វើតាយ៉ាំមុមជូស______ឬ_____ ។

ក្រៅប្រទេស ។ ពួកគេគិតស្នាក់នៅមួយសប្តាហ៍ ។ តើពួកគេគប្បីបំពេញស្វ៍ឡាត់អាល់-កូស្វ៍នៅទីនោះទេ ?

៥. ក៏ប៉ុន្តែ ថ្ងៃទី ៧ ការសមកីឡារបស់ពួកគេត្រូវមោឃៈ ពួកគេត្រូវស្នាក់នៅ ៤ ថ្ងៃថែមទៀត ។ តើពួកគេត្រូវបំពេញស្វ៍ឡាត់ធម្មតាឬបង្រួញ ក្នុងអំឡុងពេល ៤ ថ្ងៃនោះ ? ចូរអធិប្បាយចម្លើយអ្នក ។

លំហាត់ ៧

ចូរបំពេញចន្លោះទទេ ។

១. អ្នកណាមិនកាន់សីលត្រណមអាហារ ដោយស្ម័គ្រចិត្តក្នុងខែរ៉ម៉ាដូន អ្នកនោះត្រូវ_______________ និង_______________ ។

២. នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នក_______________ អ្នកមិនកាន់សីលត្រណមអាហារទេ ។

៣. ស្វ៍ឡាត់ប្រចាំថ្ងៃទាំង ៥ សរុបមាន________រ៉ក់អ៊ាត់ ។

ក៏ប៉ុន្តែ ពេលអ្នកបំពេញស្វ៍ឡាត្ត៍បង្រួញ (អាល់-ក្វស្វ៉រ៍) ចំនួនសរុបស្វ៍ឡាត្ត៍ទាំងនេះមាន ______រ៉ក់អ្វាត្ត៍ទេ ។

៤. ចូរបំពេញបញ្ជីខាងក្រោមនេះ ។

ចំនួនស្វ៍ឡាត្ត៍ធម្មតា	ចំនួនស្វ៍ឡាត្ត៍បង្រួញ (អាល់-ក្វស្វ៉រ៍)
ស៊្មបហ្វ៍	______________________
ស៊ុស្វរ៍	______________________
អ៊ាស្វ៉រ៍	______________________
ម៉ាក្ក៉ូរីប	______________________
អ៊ីស្វាអ៍	______________________

៥. ___________________គឺកន្លែង ដែលជាចុងបំផុតរបស់ព្រំប្រទល់ស្រុក ។

៦. អ្នកដំណើរអាចជ្រើសរើសយកស្វ៍ឡាត្ត៍ពេញ ឬ ស្វ៍ឡាត្ត៍បង្រួញបាននៅ_______ ឬ__________ ។

៧. _____អ៊ីស្លាមចាប់ផ្ដើម នៅពេលមើលឃើញចំណិតខែដំបូងបង្អស់ មិន______ ខែថ្មីដែលមើលមិនឃើញនោះ

ទេ ។

៨. ពិធីបុណ្យ អ៊ីដុ អុល-ហ្វីត្ទរី ប្រព្រឹត្តិទៅក្នុងខែ______ ។ ចំណែកឯពិធីបុណ្យ អ៊ីដុ អុល អាដ្ហ្វា ប្រព្រឹត្តិទៅក្នុងខែ__________ ។

លំហាត់ ៩

ក) វិញ្ញាប័នខាងក្រោមនេះជាទង្វើរបស់តាយ៉ាំមុម តែមិនស្របតាមលំដាប់ទេ ។ ចូររៀបឡើងវិញឲ្យត្រឹមត្រូវតាមលំដាប់របស់តាយ៉ាំមុម ។

១. យកបាតដៃទាំងពីរទះដីជាលើកទីពីរ ។
២. ជូតមុខចាប់ពីថ្ងាសរហូតដល់ចុងចង្កា ។
៣. នៀត ។
៤. ជូតខ្នងដៃទាំងពីរជាលើកទីពីរ (ដៃស្ដាំ បន្ទាប់មកដៃឆ្វេង) ។
៥. យកបាតដៃទាំងពីរទះដី ។
៦. ជូតខ្នងដៃទាំងពីរ ដៃស្ដាំមុនដៃឆ្វេង ។

ខ) បើអ្នកមិនអាចធ្វើតាយ៉ាំមុមខ្លួនឯងបានទេ អ្នកអាច ________ ។

គ) ពេលអ្នកធ្វើតាយ៉ាំមុម អ្វីៗដែលអាចជាឧបសគ្គ ដូចជា ________ត្រូវតែយកចេញជាចាំបាច់ ។

ឃ) អ្វីដែលធ្វើឲ្យ___________ ឬ ___________មោឃៈ នោះក៏ធ្វើឲ្យតាយ៉ាំមុមមោឃៈដែរ ។

ង) វត្ថុដែលអ្នកធ្វើតាយ៉ាំមុមលើត្រូវតែ___________ និង ___________ ។

កំណែលើកទី 2, 07/2020